

1.
ERA.T-76.1.928
P-1045

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU RIIKLIK EHTUSKOMITEE
TEADUSLIK RESTAUREERIMISE TÖÖKODA

OBJEKT: Tallinna vanalinn

SIFR. NR.: TT-2-68

TELLIJA: Tallinna Arhitektuuri Mälestusmärkide
Kaitse Inspektsioon

TEOSTAJA: Teaduslik Restaureerimise Töökoda

Väljavõtted Tallinna vanimatest
kinnisturaamatutest.

XVI osa.

Direktor: /V. Saks./

Peaseh. : /P. Tomps./

Projekt-sektori
juhataja: /V. Viikholm./

Peaspetsialist
ajaloo alal: /H. Üprus./

Peaspetsialist
arhitektuuri alal: /R. Zobel./

Objekti autor: _____

TALLINN 1968.

Väljavõtted Tallinna vanimatest kinnistu-
raamatutest, koostatud dots. L.Tiigi poolt 1968.a.

Jrk. nr.	Kinnistu aadress	Kinnistu nr-d	Lehtede arv
1.	Kullassepa 16	343	3,5
2.	Kullassepa 14	342	4,5
3.	Kullassepa 12	341	3,5
4.	Kullassepa 10	340	4,0
5.	Kullassepa 8	339	5,0
6.	Kullassepa 6	338	4,5
7.	Kullassepa 4	337	4,5
8.	Kullassepa 2 / Dunkri 1	336	4,5
9.	Dunkri 3	300	3,5
10.	Dunkri 5	302	1,5
11.	Dunkri 7	303	3,0
12.	Dunkri 9	304	1,0
13.	Dunkri 11	305	2,0
14.	Dunkri 13	307	3,5
15.	Dunkri 15	309	2,0
16.	Dunkri 15	311	0,5

Kokku: 51,0

51,0 : 24 = 2,13 a/pg.

Akteeritud koos XV osaga detsembris 1968.a.

R. Zobel
/R. Zobel./

Kullassepa 16

kinnistu nr. 343

18.11.1429 (Erbebuch III, 983) Mirowe meswerter loovutab oma kinnistu, mis asub Kullassepa tänaval (in der kremerstraten), Volmer remensleger'ile. Volmer on laenanud sellele Hans Warde poja (nr. 344 omanik) võõrühmitelt 45 riimarku. Albert Groning (junior) tõendab, et on vastu võtnud raha, mis lasus sellel kinnistul ja kuulus Albert Groningi (senior) pärandina selle tütrele, Herman van Klepseni naisele. - Neist on kodanikeraamatus ainult Herman van Klepink (1410).

1.04.1464 (Rentenbuch 1049) Margarete Volmers (-dochter), nüüd Glawes Rakeboze lesk, laenab oma isalt päritud elamule ja kinnistule, mis asub (yn der kremerstraten) Hans Warde maja (nr. 344) ja Vicke schomakeri (nr. 342) vahel, Bent kopperslegerilt 100 marka 6 %-ga.

1471.a. (AHB, 332-a) Bent koppersleger loovutab elamu ja kinnistu, mis asub surnud Symon remelegeri (nr. 342) ja Rotger Potharsti nurgamaja (nr. 344) vahel, (in der kremerstraten) lukussepa (= cleynsmed) Hinrik Vridag'ile.

- Bent koppersleger sai kodanikuks 1431 ja Hinrik Vrydach aastal.

10.05.1493 (Rentenbuch 1160) sepa Hinrick Vridagi lese võõrühmid tõendavad, et lese kinnistule ja elamule, mis asub Herman sadelmakeri (nr. 342) ja Jurgen Grotekop'i (nähtavasti üürnik nr. 344-s) vahel, Hinrick Holtappel'ilt 50 riimarku.

18.10.1493 ja 13.12.1493 (Rentenbuch 1161 ja 1162) kantakse sellele elamule sama Hinrick Holtappeli kasuks veel kokku 100 marka.

1494.a. (AHB, 332-a) Hinrick Holtappel ja Hans Lange loovu-

- Kallasaare
- 18.11.1473
tavad Hinrick Fridagi lese nimel ja loal viimase elamu
tema uuele mehele, Hermen Balke'le. Maja asub Rotger
Pothossti (nr. 344) ja Symon remslegeri (nr. 342) vahel.
- Hermen Baloke sai kodanikuks 1493.a. sepana.
- 24.10.1525 (AHB, 332-a) Harmen Baloke volinikud loovutavad
tema eelmaintud maja, mis asub Hans sadelmakeri (nr. 342)
ja Cordt Dellinkhuseni (nr. 344) vahel, Hinrik seymaker
ile. - Viimane sai kodanikuks 1511. aastal.
- 20.11.1539 (AHB, 332-b) Hinrich seiermaker loovutab eelmai-
nitud maja Hans Fonneke'le.
- Hans Wancke sai kodanikuks 1513. aastal, Hans Wencke 1532.
- 14.05.1546 (AHB, 332-b) Hans Fenneke lese võõrmündrid
loovutavad lese kaasavarana Herman Kremer'ile eelmaintud
maja, mis asub Hans Bomgardeni (nr. 342) ja surnud härra
Curt Dellinckhuseni (nr. 344) vahel.
- Herman Kremer sai kodanikuks 1546 ja oli kaupmees.
- 24.09.1557 (AHB, 332-b) Herman Kremer loovutab maja, mis
asub Hans Bomgardeni (nr. 342) ja Hans Rahentsini (nr. 344)
vahel, Hans Roters'ile.
- 4.11.1560 (AHB, 332-b) Hans Kallitze (kod.1552.a.) lese
ja laste võõrmündrid loovutavad Hans Bomgardeni (nr. 342)
ja Hans Romeri (nr. 344) vahel asuva maja ja kinnistu
Diderick von Hinsberg'ile kui temale lubatud kaasavara.
- 1.11.1569 (AHB, 332-b) surnud Diderick Hinsbergi pärijad
loovutavad temale kuulunud kinnistu Clawes Bage'le kui
kaasavara.
- Clawes Bage, swertfeger, sai kodanikuks 14.08.1568.
- 24.04.1621 (AHB, 412) viidatakse siia kui Jacob Heideborgi
majale. Ilmselt oli selle valdajaks sii Jacob Rolink von

5.

Medeburg (s.o. Magdeburgist), kes sai kodanikuks 1603.a. 25.10.1622 (AHR, 332-b; NHB 413) linna kämmerer loovutab surnud Claus Bage maja ja kinnistu, mis asub Hans Römert (nr. 344) ja Hinrich HeimBeti (nr. 342) vahel, Joachim Hagen'ile, kübarsepale (= Hüter).

- Jochim Hagen sai kodanikuks 1617 kübarsepana (Hutmacher). 30.04.1650 (NHB, 413) Hans Möller oma naise eest ja Jochim Haegen (junior) enda ja kõigi surnud Jochim Haegeni pärijate nimel loovutavad isale kuulunud kinnistu, mis asub surnud Adam Stoll (nr. 344) ja Adam Lampe (nr. 342) vahel, Christian Lisch'ile.

- See pärines Magdeburgist, sai Tallinna kodanikuks 1630 tislarina, oli Kanuti gildi oldermaniks ja suri 1662. Tema lesk, Catharina Liphart abiellus 1663.a. uuesti Ekelfördist (Pommeris) pärineva kaubaselliga Hinrich Sager'iga, kes sai Tallinna kodanikuks 1663.

4.05.1683 (NHB, 413) surnud Christian Lisch'i pärijate võõrmündrite nimel loovutatakse Lisch'i väike maja, mis asub David Schneideri (nr. 344) ja Frantz Dreyeri (nr. 342) vahel, kingsepale Jacob Kocke'le.

- Jacob Kocke pärines Lüübekist, sai Tallinna kodanikuks 1668 kingsepasellina, oli ameti oldermaniks ja suri 1693. Tema lesk, Catharina Zwas abiellus uuesti 1697.a. kingsepa Jacob Falck'iga.

22.10.1745 (NHB, 413) parkal-meister Johan Georg Bierstadt loovutab Mathias Kulandi lese, sündinud Magdalena Christin Kocke volitusel maja, mis asub Peter Reese (nr. 344) ja surnud Mathias Dreyeri (nr. 342) vahel, tinavalajale Johan Sebastian Stier'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1745 ja suri 1779 ameti oldermannina
27.10.1777 (NHB, 412-a) Johan Sebastian Stier loovutab
oma maja, mis asub C.H.Reesi (nr1 344) ja W.Chr. Hille-
brandti naise, Helene Scheffleri maja (nr. 342) vahel,
kõõsnerile, Johan Gottlieb Fleschner'ile.

- Johan Gottlieb Fleschner (geb. aus Preusch-Hollandt)
sai Tallinna kodanikuks 1776 kõõsnerina ja abielus
parkalite oldermani Christian Steinbergi tütre Eleonoraga.

Kiianiste nr. 343 järgmised omanikud olid:

- Johan Gottlieb Fleschner (jun.), kõõsner
- 01.12.1844 - Regina Fleschner, sündinud Steinberg
- 08.10.1868 - Ida von Hueck, sündinud Fleschner
- 17.02.1894 - Christian Antoni p. Eichenthal
- 18.11.1911 - tema lesk Louise Wilhelmi t. Eichenthal
- 20.12.1919 - Louise Mandel.

21.02.1382 (Erbebuch II, 791) Arnoldus Bröker oma nimega
SIX loal loovutab oma kinnistu, mis asub Kullassepa tänaval
(in platea institorum) Johannes van Mynden'ile. Arnoldus
kuulub selles majas 60 riimarka, millelt tuleb 4 mk. renti
igaks lihavõtteks. Hiljem on Joh. van Mynden Arnoldi leselt
laenanud veel 15 marka.

7.03.1390 (Erbebuch III, 212) Johannes van Mynden loovutab
poole oma kinnistust, mis asub (in der kremerstrate)
Clawes Belouwe'le. Arnd Brukeri lesele ja lastele kuulub
selles osas 30 riimarka. Johan van Myndenile jäävas osas
kuulub samale proua Alheitile ja tema lastele 45 marka

1.04.1395 (Erbebuch III, 355) Nicolaus Belouwe loovutab
oma kinnistu Kullassepa tänaval (in pl. institorum)

Ulricus aurifaber'ile (= kullassepp).

23.05.

4.08.1399 (Erbebuch III, 460) Ulricus aurifaber loovutab
oma maja (in pl. institorum) rätsepale Hinricus Vrancke'le.

Aprillis 1407 (Erbebuch III, 575) Hintze Vranke võõrmündrid
loovutavad tema kinnistu (in der kremerstraten) rätsep
Corbeke'le. Sellel lasub 2-margane rent härra Hinrik Lubbeke
ja Herman Brokere kasuks.

28.02.1415 (Erbebuch III, 735) rätsep Hans Corbeke loovutab
oma kinnistu, mis asub (in der kremerstraten) Cronemani
(nr. 341) kõrval, rätsepale Nycleis Vogel'ile. Majal lasub
2-margane rent Lubbike lese kasuks ja ühemargane rent Hans
Kannengeteri poja Hermani kasuks.

Viimase kohta küib teade 11.08.1413 (Rentenbuch 505), mille
järgi rätsep Hans Corbeke on oma elamule laenanud Hans kanne-
geteri pojalt Hansult, kelle vend Herman on preester, 15 mk.

- Rätsep Nycleis Vogel sai kodanikuks 1415. aastal.

1.04.1464 (Rentenbuch 1049) viidatakse siia kui Vicke schomakeri majale (Vycke Wilrynek, schomaker, sai kodanikuks 1419. aastal).

4.02.1463 (Rentenbuch 1048) nimetatakse seda Symon rem-slegeri majaks ja 1471.a. (AHB, 332-a) surnud Symon rem-slegeri majaks.

Siia kuulub teade 1474. aastast (Aa 7, 30-a) tomslegeri Franciscus Schachtenbeke (sai kodanikuks 1468) lesk Helyne on abiellunud rätsepa Tidike Tomessz'iga (Tidike Thom sai kodanikuks 1472), kelle hooldamisele antakse ka lapsed.

1486.a. (AHB, 331-a) surnud Franciscus Schachtenbeke lese Helyne võõrändrid loovutavad lese elamu, mis asub (in der kremerstraten) Hinrik Fridagi (nr. 343) ja Kanuti liigi gildile kuuluva maja (nr. 341) vahel, Hermen Menne'le.

- Viimane sai kodanikuks 1485 ja oli ametilt sadulsepp. 1503.a. (AHB, 331-a) surnud sadulsepa Herman Menne parijate volinikuna loovutab lihunik Hinrick Nigehuß eelmainitud maja raeäärrale Lambert ~~XXXXXX~~ Ottingh'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1480, oli raeäärra juba 1498 ja suri 28.12.1505. Testament avati 1506. aastal.

24.10.1525 (AHB, 331-a) Niguliste kiriku võõrändrid, raeäär Simon van Werden loovutab kiriku nimel juba 1505. aastal raeäärra Joan Rotgersi poolt kirikuraamatu järgi müüdnud kinnistu, mis asub Cort Dellingkhußeni (nr. 344) ja Carsten kannengeteri (= Carsten Doboien, kinnistu nr. 341) vahel, surnud Hans sadelmakeri esimesest ja teisest abielust sündinud lastele.

1528.a. (AHB, 331-a) Hans sadelmakeri lese, nüüd Gose van

9

Mollen'i naise ja tema laste vöormündrid (Clawes Tafel-
maker, Hans Dromeke ja Marten Schriuer) loovutavad eel-
mainitud maja Gofe van Mollen'ile.

29.10.1535 (AHB, 331-a) ettenäidatud lepingu alusel loo-
vatavad Hans Frame ja meister Hans barberer eelmainitud
maja, mis asub Hinrick segermakeri (nr. 343) ja Karsten
kannengeteŕi (Dobbien, nr. 341) vahel, viimasele, s.o.
Karsten kannengeter'ile. (Sai kodanikuks 1505. aastal).

10.05.1536 (AHB, 331-b) Carsten kannengeter loovutab oma
maja, mis asub (in der kremerstraten) Hinrick seygermakeri
(nr. 343) kõrval, Hans Steffens'ile. (Kodanik 1533. aastast)

26.10.1537 (AHB, 331-b) Hans Steffens loovutab selle maja
Hans Bomgarden'ile. - See sai kodanikuks 1535.a.

1.11.1575 (AHB, 331-b) Hans Bomgardeni lese Margarete
vöormündrid loovutavad kaasavaraks Hinrich Heimstedt'ile
maja ja kinnistu, mis asub Claus Bage (nr. 343) ja Paul
Guldeni (nr. 341) vahel.

- Hinrich Heinsott (ka Heinsott) sai kodanikuks 1575.a.

24.04.1621 (AHB, 331-b; NHB, 412) Oleviste kiriku eestseis-
jad loovutavad (müüvad) eelmainitud Hinrich Heinsotti maja
Adam Lampe'le (meister des schnitker handwercks).

- Viimane sai kodanikuks 1618. aastal. Maja asus Simon
Thuri (nr. 341) ja Jacob Meidebargi (nr. 343) vahel.

25.05.1655 (NHB, 412) Adam Lampe ja Heinrich Bonsuck
(sai kodanikuks 1649 Sileesiast pärineva rätsepaseadina)
müüvad eelmainitud maja, mis asub Christian Lischi (nr.
343) ja Herman Bömeri valkese maja (nr. 341) vahel,
Jürgen Schultz'ile.

- See pärines Sileesiast, sai Tallinna kodanikuks 1649

10.

kingsepasellina ja abiellus Kanuti gildi oldermani,
kingsepa Hans Bartelsi tütreaga.

26.04.1667 (NHB, 412) Kanuti gildi olderman Hans Bartels
kui surnud Jürgen Schultzi lapse vanaisa ja eestkostja
loovutab eelmaintud elamu, mis asub (in der Krämerstraße)
surnud Herman Römeri väikese maja (nr. 341) ja surnud
Chr. Lischi maja (nr. 343) vahel, kullassepale Frantz
Dreyer'ile.

- See parines Holsteinist, sai Tallinna kodanikuks 1660
kullassepana ja suri 1698. Ta oli abiellunud kullassepa
Hans Jacob Strauchi lesega, Anna Pollack'iga, kes suri
1703. aastal. Seejärel langes kinnistu nende pojale,
Franz Johan Dreyer'ile, kes sai kullassepa-meistriks ja
kodanikuks 1704. aastal, oli 1711-1712 ameti oldermaniks
ja suri 1713. aastal. Tema lesk, linnakirurgi Joh. Chr.
Bieli tütar Anna Margareta abiellus 1714. aastal kullas-
sepa Jochim Schwengel'iga, viies kaasavaraks ka kinnistu.

- Jochim Schwengel parines Narvast, sai Tallinna kodanikuks
1714 kullassepana, oli ameti oldermaniks 1729-1753 ning
suri 1761. aastal.

18.10.1756 (NHB, 412-a) selgub, et Jochim Schwengel oli
oma kinnistu, mis asus J.S.Stieri (nr. 343) ja Chr. Mans-
feldi (nr. 341) vahel, müünud kullassepile Johan Ohrman'ile.
See oli sündinud Stockholmis 1709, saanud Tallinna kodani-
kuks 1741 ja suri 1754. Nüüd kantakse mainitud kinnistu
viimase lese, proua Helena Scheffleri nimele.

Too abiellub 1759.a. kullassepaga Wilhelm Christian Hille-
brandt'iga, kellele läheb kaasavarana üle ka kinnistu.

- W.Chr.Hillebrandt sündis Uppsalas 1720 sai Tallinna koda-

nikuks 1758 ja suri 1780. Tema lesk, Helena Scheffler
suri 1798. aastal.

Kinnistu nr. 542 järgmised omanikud olid:

- Jacob Johan Öhrman, kullassepp 1779-1816
- 07.10.1821 - Jacob Johan Öhrman, kullassepp 1805-1829
- 07.07.1831 - Caroline Friederike Berner, sünd. Öhrman
- 01.12.1842 - Helene Gertrud Nestler, sünd. Öhrmann
- 30.04.1871 - August Heinrich Andresen, lukkseppmeister
- 10.02.1909 - Adele Karli t. Anderson, sünd. Rode
- 13.11.1909 - Eduard Philipi p. Anderson
- 20.09.1919 - Juda Krentsitski
- 31.08.1921 - Aron Krentschitzky
- 23.12.1937 - Abram Ratner.

Kinnistu omanik Johannes van Mynden loovutas 7.03.1390 (Erbebuch III, 212) poole oma kinnistust Clawes Belouwe'le, milles kujunes nr. 342. Järelejäänud poolel lasus 45 margana kapital leskproua Alheit Brukeri ja tema laste kasuks. 26.10.1397 (Erbebuch III, 423) raehärra Hinricus Lubbeke loovutab oma kinnistu, mis asub (kirjutatud on: in platea fabrorum, kuid peaks olema institorum) potivalajale (gropengeter) Croneman'ile. Härra Hinr. Lubbeke'le kuulub 45 mk. kapitalina sellel majal.

4.02.1463 (Rentenbuch 1048) sissekandest selgub, et Kronemani maja, mis asub (in der smede- parandatult kremerstrate) Symen reemslegeri (nr. 342) ja Herman Varwoldi (nr. 340) vahel, kuulub nüüd Michel Dene'le. (Michel Denne sai kodanikuks 1465.a.). Kronemani tütrele, kes nüüd on abielus Kx Pauwell Must'aga, kuulub selles majas 100 mk., mille nõudeõigus nüüd antakse üle Benther kopperslegerile.

1485.a. (AHB, 323-a) Hinrich van der Heyde lesk koos oma võõrandritega loovutavad elamu, mis asub (kremerstrate) Gherdt Dykmaani (nr. 340) ja Franciscus Ghomslegeri (nr. 342) vahel, Kanuti gildile.

1499.a. (AHB, 323-a) Kanuti gildi olderman ja kaasistnikud loovutavad eelmaintud ~~ja~~ maja Clawes Wolbert'ile, kannavalajale.

- Clawes Folquart, kannengeter sai kodanikuks 1497. aastal.

17.10.1536 (AHB, 323-a) Kanuti gildi olderman ja kaasistnikud loovutavad maja, mis asub Hans Steffensi (nr. 342) ja Jürgen Viandti (nr. 340) vahel, Karsten Dobbien'ile.

- Viimane esineb sageli kui Karsten kannengeter ja sai

13.
kodanikuks 1505.a. kui Kersten Dabyn.

22.11.1538 (AHB, 323-a) Karsten Dobbieni lese vööründrid loovutavad eelmainitud maja kaasavarana Giese van den Merhe'le (sai kodanikuks 1537.aastal.)

9.05.1542 (AHB, 323-a) Gise von dem Merhe lese Gertke vööründrid loovutavad maja, mis asub surnud härra Johan Viant (nr. 340) ja Hans Boengardeni maja (nr. 342) vahel, kaasavarana Christoffer Schenkenbergh'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1535, oli sepp (?), hiljem linna müntmeister ja on surnud enne 1558. aastat.

15.05.1566 (AHB, 323-a) Christoffer Schenkenbergi lese ja laste vööründrid loovutavad maja, mis asub Hans Bomgarden (nr. 342) ja Hans Wittekopi (nr. 340) vahel, kaasavarana linna müntmeistrile Paulus Gulden'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1558. aastal. Tema tütre Benigna abiellus Nickel Piepstock, keda nimetatakse 1590 Königsbergis ja 1591 Danzigi müntmeistriks.

27.04.1591 (AHB, 323-a) kaasavarana Nickel Piepstockile langenud maja loovutab tema volinik Lorentz Techler (kullisepp 1571-1592) härra Jürgen Homerjeger'ile.

- See oli Tartu bürgermeisteri Godeke Homerjegeri poeg, sa 1540 Tallinna kodanikuks ja oli raehärraks 1557-1594.

23.10.1618 (AHB, 323-a; NHB, 411) Tallinna rae, Jaani see ja Kanuti gildi vaeste nimel loovutatakse see kinnistu kiviraidurile, Simon Thuhr'ile. - See sai kodanikuks 161

1.11.1687 (NHB, 411) aissekandest selgub, et Simon Thuhr selle münud kämmerer Herman Römer'ile (sai raehärraks 1

kämmereriks 1643 ja suri 1659). Selle poeg Heinrich Römer (kodanik 1642-1670) oli järgmiseks valdajaks ning 19.09.

1672 on selle pärijad tolle kinnistu edasi müünud kaupmehele Heinrich Dehn'ile (oli kodanik 1673-1684). Nüüd registreeritakse, et Herman Römer oma mölema õemehe (rootsi koguduse pastor Peter Aulinus ja Hageri pastor mag. Caspar Kryter) volitusel on kinnistu loovutanud eelmäinitud Heinrich Dehni lesele, proua Anna Sophia Wachtel'ile (+1691), kes selle samal päeval loovutab edasi kullassepale Frantz Dreyer'ile, vastavalt 8.06.1687 sõlmitud müügilepingule. - Viimase käes oli ka juba naaberkiinnistu nr. 342 alates 1667. aastast. Tema lesk suri 1703.a. 21.04.1703 (NHB, 411) Matthias ja Frantz-Johan Dreyerid ning teised pärijad loovutavad ema, proua Anna Polacki nimel õe Magdalema Dreyeri mehele, kullassepale Christoph Mansfeldt'ile maja (Kremerstraße) Frantz Dreyeri (nr. 342) ja Hans Meyeri (nr. 340) vahel.

- Christoph Mansfeldt pärines Lüübekist, sai Tallinna kodanikuks 1682 ja suri 1710.a. koos naisega katku. Seejärel lask kinnistu üle nende pojale Christoffer Mansfeldt'ile, kes sündis Tallinnas 1685, sai 1715 kullassepa meistriks, 1716 kodanikuks ning suri 1740. aastal. Pärandi jaotamisel 22.08.1741 langes see kinnistu tema lesele, pastori Philip Ludwig Kopffi tütrele Margareta Elisabethile, mis registreeritakse kinnisturaamatusse alles 29.04.1765, s.o. ainult kaheksa kuud enne surma (NHB, 411-a), kuid 24 aastat pärast pärandijaotamise lepingut.

Pastor Philip Ludwig Kopf oli 1704.a. Vaivara kirikus, 1706-1710 Haljalas. Ilmselt vist Vaivaras sündinud tütar Margareta Elisabeth oma nelja abieluga näitab, palju oli tollal väärt kullassepa lesk koos töökoja ja majaga. Tema

olid abielus - kõik ametilt kullassepad:

1722-1740 Christofer Mansfeldt, kod. 1716. aastast

1742-1755 Johan Heinrich Ruhe, kod. 1742. a. (Rostockist)

1757-1758 Lorentz Zetterstein, kod. 1757. a. (Norrköpingis)

1759-1766 Heino Christian Ordelin, kod. 1759-1780 (Berliinist)

19.10.1784 (NHB, 459) kullassepa Heinrich Christian Orde-

lieni lese, kirurgi Berent Heinrich Kohlmeeri tütre Joha-

Elisabethi volitusel loovutab kullassepp Carl Friedrich

tigona maja, mis asub Joh.G.Fleschneri (nr. 342) ja Chr.

Hans Brehmeri (nr. 340) vahel, raamatuköitjale Johan

Gerhard Dienes'ile.

- See pärines Mannheimist, sai Palliana kodanikuks 1781

ja suri raamatukaupmehena (Buchhändler) 1808. a.

Kinnistu nr. 341 järgmised omanikud olid:

27.08.1818 - Gerhard Reinhold Dienes, raamatuköitja

23.03.1823 - Johan Gottlieb Fleschner, Kanuti gildi olde

05.09.1839 - Georg Wilhelm Wulff, alates 1838 kullassepp
surnud 1882.

16.09.1883 - Adalbert Wulff

05.01.1912 - selle pärijad

24.04.1926 - lesk Saara Kreutschitsky, varemini lesestun
Braun.

Kullassepa 10

Kinnistu nr. 340.

¹³⁸²
17.04.1385 (Rentenbuch 48) härra Gosscalk van der Bruggen (nr. 340) ja Arend Bruker (nr. 341) on leppinud kokku nende vahel asuva majamüüri suhtes: Arno Bruker võib kasutada müüri alumist osa niikaugele kui ulatub kangialuse võlv, kuid tema hoone peab jääma poolteist küünart madalamaks kui härra Gosscolki oma ning võtma vastu viimase räästast langeva vee.

- Goschalk van der Brugge oli rauhärja aastail 1382-1389, kuid teda mainitakse juba 1368.a. Goscalcus de Ponte'na.

12.05.1382 (Erbebuch II, 812) härra Gosschalcus van der Bruggen loovutab Ertmarus ghordeler'ile (võõtegiija) kinnistu, mis asub Kullassepa tänaval (in platea institorum).

Härra Gosschalkile kuulub selles 45 mk., millelt renti tuleb maksta 3 mk. lihavõtteks.

23.04.1403 (Rentenbuch 392) Ertmeri lesk laenab oma elamul mis asub Beninghoue (nr. 339) kõrval, ühuvajama võõrmündreilt 15 riimarka.

11.03.1395 (Erbebuch III, 352) on fikseeritud, et Ertmeri lese kinnistu ja nr. 339 vaheline müür kuulub mõlemale, kuid lesk ei tohi sellesse teha aknaid, ega ehitada nii, et räästavesi langeks naabri õue.

16.10.1411 (Rentenbuch 468) Hans platensleger laenab oma kinnistule, mis asub ~~XXXXXX~~ (in der kremerstrate) ja varemini kuulus Ertmeri lesele. Bethmar remslegerilt 15

30.08.1428 (Rentenbuch 748) Hans platenslegeri poeg Dide Steenback laenab oma ema ja selle võõrmündrite loal oma isale kuulunud majale (kremerstrate) härra Johan Palmelt 30 riimarka.

1468.a. (AHB, 329-a) Diderik Flate loovutab (in der kranenstrate) asuva elamu Herman Vorwolde'le.

- Herman Varenwolt sai kodanikuks 1458. aastal. Siin märgi Diderik Flate on ilmselt sama Hans platenslegeri poeg Diderik, keda kord nimetati Steenback'iks.

1485.a. (AHB, 323-a) viidatakse siia kui Gherdt Dykmani maja

- Gherdt Dykman sai kodanikuks 17.11.1486.

1523.a. (AHB, 329-a) Jaani seegi ja Pühavaimu seegi vöör-
mündrid loovutavad 1518.a. hagetud kinnistu härä Joan Viandt'ile. (samal ajal ka kõrvalasuva kinnistu nr. 339).

10.11.1541 (AHB, 329-a) surnud härä Johan Vianti laste (Tönnieß ja Christoffer) vöörmündrite ja teiste pärijate nimel loovutatakse Tartu kodaniku Jürgen Vianti lese ja laste hooldajatele kaks maja, mis asuvad (in der kannegeter straten).

10.12.1548 (AHB, 329-b) Tartu kodaniku Jürgen Vianti volinikud loovutavad ühe tema majadest (in der kannegeter str., mis asub Jürgen Viantile jääva (nr. 339) ja meister Christoffer smiti (= Christoffer Schenkenberch, nr. 341) vahel, Peter Henrichsen'ile.

- Peter Hinrichsenn sai kodanikuks 1540. aastal.

17.05.1566 (AHB, 329-b) Hans Wittekopi naise Catherine vöörmündrid loovutavad tallele Hans Wittekop'ile tema naise kaasavarana surnud Peter Henrichsenile kuulunud majaga õue, mis asuvad linna mütmeistri Paulus Guldeni (nr. 341) ja Tomas Meyeri maja (nr. 339) vahel.

- Hans Hans Witthkop oli kodanik 1525. aastal ja siin on ilmselt tema poeg, abiellunud P. Henrichseni tütreaga.

27.11.1576 (AHB, 329-b) surnud Hans Wittekopi lese vöör-

mündrid ja sõbrad loovutavad eelmainitud maja ja kinnistu Berent Meijer'ile.

- Sellenimeline isik on olnud üldisel vanutamisel 1558 ja ka 1574.

18.04.1600 (AHB, 329-b) linna raad loovutab surnud Berent Meigeri maja, mis asub Hans Schmitzi (nr. 339) ja surnud Pauli Guldeni maja (nr. 341) vahel, Hans Busch'ile kui Caspar Lubbeneri volinikule. See omakorda loovutab kinnistu edasi Carsten Rode'le.

- Casper Lubner oli üldisel vanutamisel 14.01.1603.

- Carsten Rohde sai kodanikuks 1589, raehärraks 1611 ja suri 1628. aastal.

19.04.1608 (AHB, 330-a) Carsten Rode loovutab eelmainitud kinnistu Johan Polam'ile. - See sai kodanikuks 1606.a.

28.04.1612 (AHB, 329-b) Pohan Polam loovutab oma maja ja kinnistu, mis asub härra Jürgen Vianti (nr. 339) ja surnud Pauli Guldeni maja (nr. 341) vahel, Arent Bade'le.

- See sai kodanikuks 1605, oli Suurgildi oldermaniks ja suri 1631. Tema naine oli Ebert Eckholti tütar.

27.10.1626 (AHB, 329-b; NHB 410) Arent Bade loovutab maja ja kinnistu, mis asub härra Jürgen Vianti (nr. 339) ja Simon Thuri (nr. 341) vahel, Hans Meier'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1611.a.

Seejärel on kinnistu käest kätte läinud registreerimatult ja ilmselt sugulussidemete kaudu -

1652.a. oli selle omanikuks Ebert Meuseler, kes sai kodanikuks 1633 ja oli esmalt abielus Anna Busselbergiga, lõpuks Mettgen Witte'ga.

1678.a. nimetatakse seda surnud Robert Meuseleri majaks.

Seejärel nimetatakse seda raeäärne Perend von Thiereni majaks. - See sai kodanikuks 1660 ja suri 1693, kuid tema lesk, Christian Buchau tütar Anna suri alles 1725. aastal. Selle poja Johan von Thiereni (kod. 1694-1707) tütre Barbara Gerdrutaga abiellus 1719.a. Jüri koguduse pastor Petrus Kochi poeg Petrus Koch, kes 1727 sai Tallinna kodanikuks, oli kaupmehaks ja seegi "Hofmeister" ning suri 1762.a. Sel teel oli siis viimane ka tolle kinnistu vana 26.04.1757 (NHB, 964) seegi "Hofmeisteri" Petrus Koch'i ~~peeg~~ nimel loovutab tema poeg, kaupmehes Berend Hinrich Koch eelmainitud elamu, mis asub Jacob Weise (nr. 339) ja surnud Chr. Mansfeldi (nr. 341) vahel (in der Krämer Str.), Christoph Heinrich Brehmer'ile. (Ostis oksjonilt) - Christoph Henrich Bremer pärines Pärnust, sai Tallinna kodanikuks 1736.a. kaupmehena, oli portooriumi nootariks ja Suurgildi vanemaks ning suri 1785. aastal.

Kinnistu nr. 340 järgmised omanikud olid:

- Johan Otto Bihlefeldt, kullissepp 1779-1788
- 11.09.1788 - surnud kaupmehes Wilhelm Heinrich Gerneti ja
proua Agneta Elisabeth von Husen (+1824)
- 13.06.1813 - Carl Friedrich Rohre, sadulsepp
- 27.04.1820 - Johan Gottfried Schaeegass
- 27.11.1842 - Johan Eduard Wiedemann, plekksepp
- 18.11.1852 - Emilie Horrling, sündinud Reiss, lesestun
Wiedemann.
- 22.02.1874 - Philipp Kühne, tiskler
- 09.02.1907 - selle pärijad.

11.03.1395 (Erbebuch III, 352) auvaärne preester, herra Ghoswyn Plaas loovutab oma ema (Godeke Plaasi lesk Alheit) (nr. 338) nõusolekul ema elamu kõrval asuva kinnistu Johannes Synneghe'le samade õigustega nagu see oli kuulunud G.Plaasile. Müür vastu Ertmeri lese kinnistut (nr. 340) kuulub mõlemale poolele ühiselt, kuid Ertmeri lesk ei tohi sellesse teha aknaid ning ei oma "drüppenwali" õigust Synneghe õue. Müür meie (nr. 338) ja Synneghe vahel ~~XXXX~~ kuulub samuti mõlemale asjaosalisele, kusjuures Synneghe võib ehitada ülemise müüriosa külge ja kasutada seda samuti nagu alumist ja paemüüri (glintmüren) kasutada. Läbi paemüüri jääb püsiv läbi ava, mille kaudu Synneghe õuest voolab vesi meie õue, kuid ta ei tohi seda reostada roiskveega.

20.10.1396 (Rentenbuch 303) Johannes Synneghe laenab oma kinnistule (in platea institorum) Jaani seegilt 60 mk. Hilisem lisand: see maja kuulub Johannes Benninghoue'le ja see vastutab nii kapitali kui ka rendi (=kasviku) eest. Veel Hiljem: Bonnychoff on rahast 3 mk. tasunud.

4.06.1397 (Erbebuch III, 411) Johannes Synneghe loovutab oma kinnistu (in der kremerstraten) Johannes Benninghove'le eespool märgitud õigustega ja klauslitega.

6.05.1429 (Erbebuch III, 979) surnud Hans Benninchove lese võõrmündrid loovutavad tema kaasavarana Hansule antud kinnistu (in der kremerstraten) Hans van me Diike'le. Kui viimane eelmainitud leskproua üle elab, siis maksab ta proua lähematele sugulastele 200 riimarka. Hans van me Diike'le langeb siis kogu maja sisustus, sularaha, jne.
- Hans van me Diike sai kodanikuks 1424 ja abiellus kas

Johannes Benninghofi tütreaga või tema lese lähedase sugulasega. 1433.a. hageb tema surnud naise Hille vend Hans Bogel Essenist oma õe pärandit. Hiljem on Hans vanne Diike abiellunud Michel Nötekeni tütre Margaretaga.

15.09.1430 (Erbebuch III, 995) Hans van me Diike loovutab oma elamu, mis asub Hans Beieri (nr. 338) ja Cronemani (nr. 340) vahel, kõigi päraldistega Hinrik Negeler'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1424. aastal.

6.08.1442 (Rentenbuch 938) Danzigi kodanik Hans Negeler õlendab, et tema surnud venna lastele (Hinrik ja Diderik) jääb nende isale kuulunud kinnistu.

12.11.1445 (Erbebuch III, 1234) Hinrik Negleri laste võõr-
müürid loovutavad nende kinnistu (in der kremerstraten) Kerstin Werclinde'le. Negleri lastele kuulub selles kinnistus 300 marka. Ja Wigger ei tohi kinnistat uute võlgadega koormata ilma eelmainitud võõrmüürite loata.

- Kerstin Werclinde paudub kodanikaraamatus, kuid 1445.a. on kodanikuks saanud Wiggert Werklinde 29.10.1445. Nähtavasti on eesnimi Kerstin mingi eksituse tulemus?

17.05.1465 (Erbebuch IV, 86) Laurens Eggardes'i naine Margarete laseb oma elamu, mis asub (kremerstrate) surnud Hans Beieri (nr. 338) ja Herman Werwoldi (nr. 340) vahel, kanda oma mehe Laurens Eggardes'i nimole.

- Laurencius Eggerdes sai kodanikuks 1463.a. ja koosner Laurentz^k alias Egardes sai kodanikus 2.05.1488. On võimalik, et need on isa ja poeg.

23.05.1488 (AHB, 328-a) surnud Laurentz Eggardes'i lese võõrmüürid loovutavad tema maja ja elamu, mis asub Beieri (nr. 338) ja Herman Vorwoldi (nr. 340) vahel (kremerstr...

oma tütremehele Hans Elapit'ile.

- Hans van Elsebet sai kodanikuks 2.05.1488, seega samal päeval kui eelmainitud köösner Laurentz Eggardes, mis lubab oletada nende sugulust.

1523.a. (AHB, 328-a) Jaani seegi eestseisjad koos Pühavaimu eestseisjatega jne. loovutavad eelmainitud kinnistu, mida ras "denkelboeki" järgi 1518.a. täie õigusega hageti, nüüd härra Joan Viand'ile.

- Hans Viant sai kodanikuks 1501, raehärraks 1508, bürgermeistriks 1519 ja suri 1529. aastal.

Pärandi jaotamisellanges see kinnistu pojale Jürgen Viandile

6.11.1556 (AHB, 328-a) Tartu kodaniku Jürgen Vianti volinikud loovutavad maja ja õue, mis asub Hans Hase (nr. 338) ja Peter Henrichseni (nr. 340) vahel, Tomas Meyer'ile.

- Tomas Meyer sai kodanikuks 1556. aastal, sai 1555.a. kullassepa-meistriks, oli 1568-69 ameti-oldermaniks ja suri 1571. aastal.

18.04.1600 (AHB, 329-b) viidatakse siia kui Hans Schmit'i majale.

12.05.1609 (AHB, 328-a; NHB, 409) pärast kolmekordset avalikku oksjonit loovutavad kohtufoogtid maja ja kinnistu, mis asub Diettrich Hase (nr. 338) ja Hans Polami (nr. 340) vahel, (in der kannengiesern straßen), Oleviste kiriku pastorile, Jürgen Viant'ile.

6.05.1631 (NHB, 409) surnud pastori Jürgen Vianti lese, proua Catharina Barse võõrmündrid loovutavad mainitud proua väimehele magister Eberhardus von Renteln'ile maja, mis asub Thomas Hase (nr. 338) ja Hans Meieri (nr. 340) vahel.

28

- Eberhard von Renteln sündis Tallinnas 1601, oli Niguliste pastoriks kuni 1642. aastani, mil suri lasteta. Tema lesk, Gerdruta Fiant suri 1670. aastal.

29.10.1652 (NHB, 409) endise Niguliste pastori Eberhard, von Rentelni lese, proua Gerdruta Vianti vöormündrid ja pärijad loovutavad maja, mis asub Ebert Meuseleri (nr. 340) ja sunrund Johan Ahnrati maja (nr. 338) vahel, Henrich Steinman'ile.

- See sai kodanikuks 1639 kaubaselina ja abiellus Agneta Eckholtz'iga. Nende tütar Gretke abiellus kaupmehe Johan Garding'iga (kod. 1656.a.) ja suri 1666. aastal.

26.04.1678 (NHB, 409-a) vastavalt 13.10.1674 sõlmitud lepingule Johan Gardingi ja Friedrich Heerwegi vahel, loovutab kohtufoogt oma ülesandeks maja, mis asub Bernt Kniperi (nr. 338) ja surnud Rotgert Meuseleri (nr. 340) vahel, eelmainitud Friedrich Heerweg'ile.

- Viimane puudub kodanikeraamatus.

5.05.1721 (NHB, 410) kohtufoogt oma ülesandeks loovutab maja, mis asub surnud Berend von Tiereni (nr. 340) ja Henrich Haeeksi (nr. 338) vahel, kaptan von Derfeldi naisele, Anna Elisabeth Baranoff'ile, sünd. von Wrangel, kelle ülesandel oli Henrich Haecks ostnud juba nr. 338.

19.10.1725 (NHB, 409-a) surnud kaptan Derfeldeni ja tema lese pärijate volinikuna loovutab Henrich Haecks nii kinnistu nr. 339 kui ka nr. 338 koos Henrich Johan Warnecke'le. - See kaupmees oli kodanik 1725-1736.

18.10.1728 (NHB, 410-a) sissekindest selgub, et maja, mis asub H.J. Warnecke (nr. 333) ja surnud Bernhard von Tiereni (nr. 340) vahel, on oksjonilt ostnud sadulsepa

24.

Johan Caspar Kühni (kod. 1723. aastast, maetud 12.12.1727) lesk, Anna Elisabeth Fuhlendorff (+1784), kes selle nüüd laseb kanda oma tulevase mohe (abiellus 13 päeva hiljem) sadulsepa-meistri Jacob Meise nimele.

- Viimane pärines Brandenburgist, sai Tallinna kodanikuks 1728 4.10.1728 ja suri 1742. Tema lesega abiellus 1743.a. Kuressaarest pärinev sadulsepp Carl Johan Hesse, kes sai kodanikuks 1743 ja suri 1754.

22.10.1764 (NHB, 442) Jacob Meise pärijate volinik loovutab selle pojale, sadulsepale, Carl Gustav Meise'le kui kaas-pärijale tema isale kuulunud kinnistu ja elamu, mis asub Gottlieb Feldstrauchi (nr. 338) ja Chr.H.Bremeri (nr. 340) vahel.

- Carl Gustav Meise sai kodanikuks 10.09.1764 ja suri lesena 1779. aastal. Sellega jäi maja valdajaks ilmselt tema ema, eelmaintud Anna Elisabeth Fuhlendorff, kes suri alles 1784. aastal.

24.10.1797 (NHB, 442) sissekandest selgub, et kinnistu, mis asub Chr.H.Bremeri (nr. 340) ja J.H.Püscheli (nr. 338) vahel, on oksjonilt ostnud nõõbitreiali Ernst Heinrich Hollandti (kod. 1747.a.) lesk, Margareta Elisabeth Murr, kes suri 1795.a., pärandades maja oma pojale. Nüüd laseb kohtufoogt oma ülesandeks selle kanda nõõbitreiali Ernst Heinrich Holland'i (junior) nimele.

- Viimane sai kodanikuks 1780, oli nagu isagi, Kanuti Gildi oldermaniks ja suri 1833. aastal.

Kinnistu nr. 339 järgmisteks omanikkudeks olid:

23.06.1833 - Carl Friedrich Holland, uurmaaker

15.06.1876 - Otto Ludwig Hindreus, uurmaaker

04.03.1893 - O.L. Hindreus'e pärijad

09.03.1893 - Albert Augusti p. Stüvert

05.09.1903 - selle pärijad

22.04.1939 - Nikolai Krasnokutski

See kinnistu kuulus 1390.a. Ghodeke Plaas'ile nagu selgab naaberkinnistu aktidest (Erbebuch III, 213) ja 1398.a. selle lesele (Erbeb. III, 445) ning preestrist pojale Gosswyn'ile.

9.12.1418 (Erbebuch III, 823) Mette van Telchten oma lähemate (erer negesten) nõusolekul loovutab Hans Beyger'ile Kullassepa tänaval (in der kremerstrate) asuva kinnistu, mis varemini kuulus Palasi (= Plaas) lesele. Majal lasuvad kapitalid: Mette kasuks 85 mk. ja raele 15 mk.

- Hans Beier sai kodanikuks 1418. aastal, on surnud enne 1465. aastat, kuid maja nimetatakse tema järgi veel 1488.a. Kinnistu nr. 337 materjalides aga viidatakse 1487.a. siia kui Gerd Schale majale. Nähtavasti sai viimane selle kinnistu omanikuks abiellumise teel.

- Üks Gerd Scale sai kodanikuks 1435, raeharraks 1446, bürgermeistriks 1457 ja koostas oma testamendi 1477, mille tõttu siin ilmselt on tegemist tema pojaga.

1494.a. (AHB, 324-a) surnud Gerd Schale lese vöörmandrid loovutavad maja ja kinnistu, mis asub Hans Elsbeti (nr. 339) ja Andreas kannengeteri (nr. 337) vahel, Tyle van der See'le. - See sai kodanikuks 1491. aastal.

1516.a. (AHB, 324-1) surnud Tyle van der Zee vöörmandrid loovutavad tema elamu, mis asub (in der kannegheter strate) Hans Elsebeti (nr. 339) ja Arndt Stacki (nr. 337) vahel, Brandt Luteman'ile.

- Viimane püüdnud kodanikerahmatus, kuid on ametilt pagar. Nähtavasti on tema lese abiellumisega kinnistu läinud üle selle järgmisele mehele, kes sai kodanikuks 1522.a. - Hans

Olehouell.

1525.a. 14. nov. (AHB, 324-a) Hans Oldenhouel'i ~~XXX~~ naise
vööründrid loovutavad tema mehele Hans Oldenhouel'ile
eelmainitud maja ja kinnistu, mis asub härra Euert Hesselsi
(nr. 337) ja surnud härra Johan Viandti maja (nr. 339) vahel.

4.05.1536 (AHB, 324-b) härra Philippus Mattzenn'i volinikud
(Bartolth Bomhower ja Mattis wantscherer) lasevad kirjutada
maja, mis asub (in der kremerstr.) Jürgen Viandti (nr.339)
ja Luthke barbereri (nr. 337) vahel, Kindervaderi lessele.

- Hans Kyndervader puudub kodanikeraamatus, kuid tema lesk
Magdalena esineb kinnisturaamatus aastail 1525-1548.

1548.a. (AHB, 324-b) Magdalena, ~~XX~~ s.o. Kindervaderi lese
vööründrid loovutavad eelmainitud maja Hans Hase'le.

- Viimane sai kodanikuks 1533 ja oli abielus Gatharina
Schrove'ga.

1.11.1569 (AHB, 330-b) surnud Hans Hase lese vööründrid
loovutavad Diderick Hase'le tema isale kuulunud elamu ja
öue, mis asub (kremerstrate) Tomas Meyeri (nr, 339) ja
meister Bernt balbereri (nr. 337) vahel.

- Diderick Hase sai kodanikuks 1570.a. Pärast tema surma
sai kinnistu valdajaks tema poeg Tomas Hase, kod. 1605-21,
kes oli abielus Herman Reimersi tütre Anna'ga (+1620).

17.05.1644 (NHB, 408) Diedrich Hase kõigi pärijate nimel
loovutatakse temale kuulunud kinnistu, mis asub surnud
Jürgen Vogti (nr. 337) ja samuti surnud magister von Ren-
telni maja (nr. 339) vahel ning koosneb suurest elamust
ja veel väikemajast (ilmselt Dunkri tänavale ulatuv),

Johan Anrat'ile. - See sai kodanikuks 1627 ja suri 1650
ning oli abielus Thomas Hase tütre Anna'ga. Juba 8.06.1619
andis ta ruele "Weinschenki" ametivande.

28

22.10.1659 (NHB, 408) on maja valdajaks proua Anrathi väimees Paul Kniper, Heinrichi poeg, kes sai kodanikuks 1653 ja abiellus Anna Anrath'iga.

~~1810211658~~ 23.10.1685 (NHB, 408-a) kohtufoogt oma ülesandeks loovutab suure kaupmeestegildi vanemale, Berent Kniper'ile suure ja väikese maja, seega kinnistu, mis asub surnud Friedrich Heerwegi (nr. 339) ja Hans Porckewitsi elamu (nr. 337) vahel.

20.10.1691 (NHB, 408-a) surnud Berend Knieperi ja tema naise pärijana loovutab Suurgildi vanem Christopher Michael oma kaaspärijale Herman Adrian Römer'ile nii suure elamu kui ka juurdekuuluva väikemaja.

- Herman Adrian Römer sai kodanikuks 1689 kaubasellina ja abiellus Margaritha Euphemia Michaels'iga. Eelmaintud Christoph Michael puudub kodanikeraamatus, kuid sai raehärraks 1691, bürgermeistriks 1703 ning suri 1719. aastal, kodanikuks sai ta hiljemalt 1673. aastal.

28.10.1720 (NHB, 439) Kapten Herman Adrian Römeri nimel loovutatakse Kullassepa tänaval asuv suur maja koos Dunkri tänavale (Dunkel Str.) ulatuva väikemajaga kaupsehele Heinrich Haecks'ile, kes selle kinnistu on oksjonilt ostnud. Sama Heinrich Haecks ostis oksjonilt 5.05.1721 (NHB, 410) ka kõrvalasuva endise Friedrich Heerwegi kinnistu (nr. 339) kapten von Derfeldi naise, Anna Elisabeth Baranoffi, sünd. von Wrangeli jaoks.

19.10.1725 (NHB, 410) surnud kapteni Berend Johan von Derfeldeni ja tema lese, Barbara Helena von Baranoffi, sünd. von Wrangeli ja nende pärijate volinikuna loovutab Heinrich Haecks mõlemad kõrvutiasuvad kinnistud, s.o. Kullassepa

27

tänaval, B.v.Tiereni (nr. 340) ja H.n. Borokwitschi (nr. 337) vahel asuva suure ning väikese maja koos Dunkri tänaval (Dunkel-Str.), õuevärava peal asuva väikese majaga Heinrich Johan Warnecke'le.

- Viimane sai kodanikuks 1725 kaupmehena ja suri 1736.a. Ta oli abielus Lüübeki kaupmehes Eberhard Intellmani tütre Johanna Mariaga.

Juba 18.10.1728 (NHB, 410-a) eraldatakse siit kinnistu nr. 339 sadulsepale Jacob Meise'le, millega Warnecke jääb nr. 338 selle endistes piirides: suur maja Kullassepa tänaval ja väikemaja Dunkri tänaval, õuevärava peal.

25.04.1735 (NHB, 410-a) Heinrich Johan Warnecke loovutab Johan Christopher von Husen'ile oma suure maja, mis asub Samuel Wellingi (nr. 337) ja Jacob Meise (nr. 339) vahel, koos Dunkri tänaval, õuevärava peal asuva väikemajaga.

- Joh.Chr.v.Husen sai kodanikuks 1733 kaupmehena, oli Suurgildi vanemaks ja suri 1758. aastal. Tema lesk, Agneta Elisabeth Lange suri 1799.a.

11.04.1763 (NHB, 410-a) pärijad loovutavad selle kinnistu Gottlieb Feldstrauch'ile. - See puudub kodanikeraamatus.

Juba 7.05.1764 kuulub kinnistu konkursi alla.

8.05.1769 (NHB, 434-Ia) kantakse kinnistu kaupmehes Johan Friedrich Eberhardi nimele. - See sai kodanikuks 1767 ja abiellus raehärna Arnold Dehni tütre Agneta Dorotheaga.

19.04.1776 (NHB, 434-Ia) läheb kinnistu üle kaupmehele Johan Heinrich Füscher'ile. (ka Buschel)

- Viimane pärines Saksimaalt (Beckaust), sai Tallinna kodanikuks 1769, teda nimetatakse "Bürger-Capitain und Gewürtzhändler" ning ta sureb 1789. Tema lesk, Johan Dietrich Duborgi tütar Johanna Christina sureb 1807.a.

12.05.1777 eraldatakse sellest kinnistust Dunkra tänava
ääres asuv väikemaja mööbelsepale Johan George Hansen'ile
ja saab omale kinnistunumbri - 304. Kuid juba 1804 ostab
selle tagasi Herman Heinrich Füschei ja alates 1819. aastast
kuulvad nr. 338 ja 304 kindlalt ühistele omanikkudele:

12.09.1819 - Agnetha Catharina Füschei, sünd. Hetling
17.09.1857 - Alexander Wilhelm Ditzel, köömer
05.04.1866 - Wilhelm Wieckmann, pagarimeister
13.12.1888 - Johan Alexander Rangstein
30.05.1894 - Jakob Iwani p. Kurberg, proviisor
17.01.1897 - Constantin Martini p. Lindeberg
23.06.1906 - selle pärijad.

Kullassepa 4

Kinnistu nr. 337

15.04.1390 (Erbebuch III, 213) raehärra Albrecht van Rode lese ja luste vööründrid loovutavad kaks kivist poodi ja kaks keldrit nende all, mis asuvad (in der kremerstraten) Ghodeke Flaasi maja (nr. 338) kõrval, Thideke Hoyer'ile. Müür jääb mõlema ühiskasutusse ja poed peavad olema poolkatusega ning nii, et ei juhiks vett teistele kinnistutele.

25.10.1398 (Erbebuch III, 445) Thideke Hoyeri vööründrid loovutavad kinnistu, mis asub Flaasi lese kõrval, Hermen Templyn'ile, kraamikaupmehele (=kremer).

Majal lasub 3-margane rent Thid. Hoyeri poja Hannese kasuks, mille peab välja maksma, kui poiss täisikka jõuab.

25.10.1398 (Erbebuch III, 442) Godeke Flaasi lesk Alheit, oma poja, preester Gosswyn Flaasi nõusolekul, lubab Herrmanile kasutada müüri ülemist osa Hermani maja pool sama hästi kui alumist osa ning ehitada poolteist kuni kaks jalga kõrgemaks, kuid mitte rohkem ning mõlemate katuseid tuleb varustada renniga.

19.09.1399 (Erbebuch III, 464) müür Hermen Templini ja Johan Grolle (nr. 300) vahel kuulub mõlemale ühiselt. Kes soovib seda kõrgendada, teeb seda omal kulul. Kui soov on kahepoolne, siis ka kulud ühised ning kumbki hoolitseb oma vee langemise eest.

19.03.1416 (Erbebuch III, 773) Herman kremeri (= Templyn) poja vööründrid loovutavad selle kinnistu Kullassepa tänaval (kremerstrate) Jacob Beyger'ile. Majal lasub 40 mk. Herman kremeri poja Tydemani kasuks ja Jacob peab poissi varustama kosti, riiete ja jalatsitega kuni taiseani.

32
- Jacob Beyer sai kodanikuks 1415.a. ning 1416.a. sai ka kõrvalasuva nr. 336, s.o. hurgumaja omanikuks, mille loovutas siiski 1436. aastal.

16.08.1465 (Erbbuch IV, 89) Oleff Runge loovutab oma maja ja elamu, mis asub (in der kremerstraten) surnud Hans Beyeri maja (nr. 338) kõrval, Nycles Grope'le. Oleffi kasutusse kuni surmani jääb selles majas tema tuba (kamber) ilma igasuguse vastutasuta.

- 1419.a. kodanikuks saanud Oleff Runge võis olla kingsepana eelmaintud Oleff Runge isa.

- Nicles Groepe sai kodanikuks 1453. aastal.

1487. a. (AHB, 320-a) Nicles Grope loovutab oma elamu ja kinnistu, mis asub Gert Schale (nr. 338) ja Arnt knakenhouweri (= Arnd Bode, lihunik) maja (nr. 300) vahel, surnud Laurentz Grope lesele ja selle lastele.

Nähtavasti abiellus see leisk Andreas kannengeteriga, sest 1494. a. (AHB, 320-a) kullassepp Jacob Luban ja kannuvalaja Hans Lange kui surnud Andreas kannengeteri poja võõrmaandrid loovutavad tema isale kuulunud kinnistu, mis asub Tyle van der See (nr. 333) ja linna pasunapuhuja (des stads bassüners) Frantz (= Frantz Hagener, kod. 1492) maja (nr. 336) vahel, poisi võõrasemale Lucie'le.

- Viimane abiellus peatselt Claves kannengeteriga, kuid suri ise -

1497. a. (AHB, 320-a) eelmaintud Lucie (+) abielumehe, Claves kannengeteri ja Lucie teiste perijate volinikuna loovutab Lambert Ottingh eelmaintud kinnistu, mis asub Tyle van der See (nr. 333) ja Lenard tomslegeri maja (nr. 336) vahel, Wylm van der Weye'le.

- Viimane sai kodanikuks 1494. aastal.

1511.a. (AHB, 320-a) surnud Wilhelm van der Weye tütre Katrine vööründrid loovutavad eelmainitud maja, mis asub Tyle van der Szee (nr. 338) ja Leinert tommslegeri (nr. 336) vahel, Werner Dudinck'ile (nr. 300 omanik).

1514. a. (AHB, 320-a) Werner Dudinck loovutab eelmainitud maja, mis asub Brandt beckeri (= Brand Luteman, nr. 338) ja nurgamaja vahel, Arndt Stuck'ile.

- See sai kodanikuks 1505. aastal.

1522.a. (AHB, 320-a) Arnt Stuck loovutab oma eelmainitud maja, mis asub Brandt beckeri (= Luteman) lese (nr. 338) ja Bernt Bußmani (nr. 336) vahel, härra Euert HesselB'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1499 ja rauhärraks 1507 ning suri 1529. aastal.

15.10.1534 (AHB, 319-b) härra Euert Hesselsi lese vööründrid loovutavad maja, mis asub Bernt Busmani (nr. 336) ja surnud Hans Oldenheuel'i (nr. 338) vahel, rauhärrale Boet Schroder'ile.

- See sai kodanikuks 1521, rauhärraks ~~1539~~ 1525, bürgermeistriks 1539 ning suri 1546. aastal.

1535.a. (AHB, 319-b) härra Boet Schroder loovutab oma eelmainitud maja, mis asub surnud Hans Oldenhoueli (nr. 338) ja Bernt Bußmani uue nurgamaja (nr. 336) vahel, habemeajaja-meistrile (magister barberer) Lutke Gotschalck'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1529. aastal.

14.10.1567 (AHB, 319-b) surnud meister Ludeke poja, Henricus Gotschalcki vööründrid müüvad tema isa eelmainitud maja, mis asub Hans Hase (nr. 358) ja surnud Werner

Werner Dudingi maja (nr. 336) vahel, Ludeke Krouwel van Brunswick'ile.

- Ludeke van BrunBwigk oli kodanik juba 1558. aastal.

11.04.1600 (AHB, 319-b; NHB, 407) Fühavaimu kiriku pastor Johan von Gellern loovutab eelmaintud maja, mis asub Ditrich Hase (nr. 338) ja surnud Werner Dudingi pärijate maja (nr. 336) vahel, klaasissepale Jürgen Voigt'ile.

- Viimast mainitakse juba 1594.a. - Jurgen Glaser.

26.10.1641 (NHB, 407) Hans Vogti lese ja tütre Catrine vöormüddrid loovutavad nende maja, mis asub Thomas Haese (nr. 338) ja Jacob Saxe (nr. 336) vahel, Hans Porkewitz'ile.

- See puudub kodanikeraamatus, kuid 1652 abiellus tema tütar Anna pagariselliga Moritz Büest'iga (kod. 1652-65). Nii oli arv. ka Hans Porkewitz ametilt pagar.

29.04.1726 (NHB, 428) alamfoogt oma ülesandeis loovutab endise Hans Porckwitzi maja, mis asub Joh.Heinr.Warnecke (nr.338) ja Daniel Voigti maja (nr. 336) vahel, raamatuköitjale Samuel Welling'ile.

- See pärines Rostockist, sai Tallinna kodanikuks 1717 ja suri 1740. aastal.

14.10.1740 (NHB, 428) kohtufoogt oma ülesandeis loovutab maja, mis asub Johan Christoph von Huseni (nr. 338) ja köösneri Christian Donati (nr. 336) vahel, raamatuköitjale Christian Johan Iversen'ile.

- See pärines Greifswaldist, sai Tallinna kodanikuks 1739 ning suri 1763. Tema lesk Catharina Wedell abiellus 1766.a. uuesti raamatuköitja Adolph Christian Leu'ga (kod. 1766.a.)

17.10.1766 (NHB, 966) kohtufoogt oma ülesandeis loovutab elamu, mis asub (in der Krämer-Str.) kaupmehe Gottlieb

Feldstrauchi (nr. 338) ja köösneri Georg Wilhelm Donathi
(nr. 336) vahel, rätsepmeistrile Peter Siöderholm'ile.

- Peter Söderholm (ka Cederhilm!) pärines Nätra'st (Rootsis),
sai Tallinna kodanikuks 1759, oli Kanuti gildis vanemaks
ja suri 1794.a. Tema lesk, Toompea kodaniku Joh. Philip
Schotti tütar Luisa Christina suri 1837.aastal, kuid oli
vahapeal veel abielus ..... Bethel'iga.

Kinnistu nr. 337 järgmised omanikud olid:

26.10.1809 - Louisa Catharina Bethel, sünd. Schott, leses-
tunud Siöderholm.

13.06.1852 - 3. gildi kaupmehe Johan Reinhold Krichi naine,
sündinud Therese Cederhielm (= Söderholm).

27.06.1852 - Georg Andreas Ludwig Haase, uurmaaker ja
3. gildi kaupmees

26.02.1857 - Wassily Jakowi p. Kruglow, 3. gildi kaupmees

11.11.1869 - Olga Wassiljewna Suslennikow, sünd. Kruglow

16.02.1891 - Aleksander Iwani p. Kinijewi naine.

18.08.1917 - Wassily Dmitri p. Kinijew

11.07.1390 (Erbebuch III, 224) surnud raehõrra Albrecht van Rode lese ja laste võõrmündrid loovutavad kraami-kaupmehele (=kremer) Johannes Kolner'ile härra Albrechti maja (nr. 500) kõrval asuvad kaks nurgapoodi koos kahe keldriga nende all.

27.11.1416 (Erbebuch III, 291) Hans Colner loovutab kraami-kaupmehele (kremer) Jacob Beyer'ile kinnistu, mis asub Kullassepa tänava (kremerstrate) nurgal.

- Jacob Beyer sai kodanikuks 1415. aastal.

16.03.1412 (Rentenbuch 470) (Hans Colner - kustutatud) Jacob Beyer tõendab, et on oma naise loal laenanud oma elamule Kullassepa tänava nurgal preester Dethmar Kege-ler'ilt 75 riimarka. Kui see võlg maja pealt välja oste-takse härra Dethmari õe, või vennalaste, või nende ema eluajal, siis peab härra Dethmar kapitali uuesti paigutama rendi peale laste võõrmündrite ja ema teadmisel. Pärast Dethmari surma kasutab renti tema õde kuni surmani. See-järele jäävad kapitali ja rendi omanikeks Hans Kegeleri lapsed ja nende ema.

Jacob Beyer laenab oma elamule Tafelgildilt 45 mk. 30.04.

1417 (Rentenbuch 558) ja Jacob van Hasselen'ilt 4.03.1426 (Rentenbuch 701) oma nurgamajale 100 mk. ning nurgamaja kõrval asuval majale, milles ise elab, veel 100mk.

- 2.04.1433 (Rentenbuch 826) laenab ta veel Hinrik Gruweli lapse võõrmündritelt 100 mk. oma nurgamajale Kullassepa tanaval.

26.11.1434 (Rentenb. 860) Jacob Beier oma surnud naise lahimatega määrab oma kolmele lapsele (Katerine, Anneke

ja Jacob) 600 mk. oma elamu (nr. 337) ja muu vara pealt.
- Eeltoodust nähtub, et Johannes Kolner oma 1390 ~~xxxx~~
omandatud kahe poe juures teostas ümberehituse, nii et
seal sai ka elada, kuid Jacob Beyer elas selles ainult
esialgu ja asus vähemalt enne 1426. aastat kõrvalmaja
(nr. 337), mille oli ~~xxx~~ omandanud 1416. aastal.

17.12.1436 (Brbebuch III, 1135) Jacob Beier loovutab
kraamikaupmehela (kremer) Lodewich van me Sprunge'le
(kodanik 1435. aastast) Kullassepa tänaval, Okerhove
lase (nr. 300) kõrval asuva nurgamaja. Sellel lasub
Hinrik Gruwell poja kasuks 100 mk. (1433.a. laenatud).
Lodewich vana Sprunge laenab sellele Stippeli lapse
vöormündritelt 100 mk. 8.02.1438 (Rentenb. 890) ja
veel 14.05.1445 (Rentenb. 952) Jaani seegi vöormündritelt
100 mk. (oma elamule, mis asub kremerstrate nurgal).

- Kinnistu nr. 337 aktides nimetatakse seda maja 15. saj.
lõpul ilmselt üürnike järgi -

1494.a. - linna pasunapuhaja (bassüner) Frantz Hagener,
kes sai kodanikuks 1492. aastal, ja

1497 ning 1511 - Leinart bomsleger, kes sai kodanikuks 1492.
8.03.1505 (Rentenbuch 1316) hageb Jaani seek Lodewich van
Sprunge majal lasuvat kapitali koos kasvikuga, mis 60 aasta
jooksul on sajast margast kasvanud 156 marga peale.

Ilmselt langes kinnistu sellega Jaani seegile.

1519.a. (AHB, 330-a) Jaani seegi vöormündrid loovutavad
nurgamaja, mis asub surnud Werner Dudingh'i maja (nr. 300)
kõrval, Berndt Busman'ile. - See sai kodanikuks 1518.a.

Majal lasub Jaani seegi kasuks 200 mk.

1535.a. (AHB, 330-a) Bernd Busman loovutab oma eelmainitud

36

nurgamaja, mis asub (in der Kremerstrate) Lutke barbereri (nr. 337) ja Warner Dudingi maja (nr. 300) vahel, Hans Hako'le. Berni kasuks jääb majale 700 mk.

19.05.1536 (AHB, 330-a) Hans Hake loovutab oma nurgamaja Warner Dudingk'ile (nr. 300 omanik).

23.04.1616 (AHB, 330-a) surnud Worneri Dudingi pärijad loovutavad kaaspärijale Jacob Rotert'ile (kod. 1609.a.) eelmaintud nurgamaja, mis asub sama J. Roterti suure maja ja Jürgen Voigti maja (nr. 337) vahel, Kullassepa tänaval.

20.10.1626 (AHB, 228-a; NHB, 406) surnud Jacob Roterti lese, Margreta zur Hofe sõja-aegsed eestkostjad loovutavad selle nurgamaja, mis asub lese suure elamu (nr. 300) ja Jürgen Voigti maja (nr. 337) vahel, Jacob Sächse'le.

Maja on võlgadest vabal

28.10.1662 (NHB, 406) loovutatakse see kinnistu Catharina Rhode'le.

3.05.1667 (NHB, 406) läheb too kinnistu üle kaupmehele, Jacob Hülsberg'ile. - See pärines Lüübekist, sai Tallinna kodanikuks 1662 kaubaselina ja abiellus Catharina Kohseniga, kes suri 1674.

1675.a. (NHB, 406) sai kinnistu omanikuks Jobst Hueck.

- Jobst Hueck pärines Lüübekist, sai Tallinna kodanikuks 1664 kaubaselina, oli Saurgildi vanemaks ja suri 1684.a.

1681.a. (NHB, 406) Jobst Hueck loovutab oma selle kinnistu Robert Bittner'ile, kes selle samas loovutab edasi Wilhelm Kleinsorg'ile.

- Robert Bittner sai kodanikuks 1658 kaupmehena ja suri 1685. Tema lesk, Maria Rahling suri 1697.a.

- Wilhelm Kleinsorger pärines Garust (von Aboe), sai

39

Tallinna kodanikuks 1661 köönerina, oli ameti-oldermaniks ja suri 1702. aastal.

Temaalt läks kinnistu üle pojale, Wilhelm Kleinsorg'ile, kes sai kodanikuks 1690 ameti köönerina ja suri 1710.a. Tema lesk, Margareta Ernst abiellus 1713. aastal uuesti klaasissepa selliga Jacob Annies'iga, kellele viis kausa ka kinnistu. - Viimane puudub kodanikerahmatus; kuigi seal on tema isa, klaasissepp Jacob Annye (Stralsundist), kes oli kodanik 1678-1690.

1716.a. (NHB, 429) kantakse kinnistu rätsepmeistri Daniel Voigt'i nimele.

- See puudub kodanikerahmatus, kuid oli rätsepa-ameti olderman aastail 1719-22 ja 1725-27; ta oli abielus liina vahtmeistri Johan Kleinsorgi lesega Anna Maria Grandt'iga, kes 1729.a. abiellus uuesti rätsepa Johan Andreas Buring'iga. 1729.a. (NHB, 429) loovutavad pärijad selle kinnistu köönerile Christian Donath'ile. - See sai kodanikuks 1720. 1749.a. (NHB, nr 429) läheb kinnistu üle tema pojale, köönerile Georg Wilhelm Donath'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1748, oli ka Kanuti gildi oldermaniks ja suri 1802. aastal. Ta oli abielus plekksepa Johan Georg Forselli tütre Margareta Helenega (+1789). 21.03.1794 läheb kinnistu üle nende pojale, köönerile Christian Wilhelm Donath'ile, kes sai kodanikuks 1785 kuid suri juba 1799. aastal. Ta oli abielus pagari Johan Albrecht Kriet'i tütre Johanna Helenaga.

Kinnistu nr. 336 järgmised omanikud olid:

23.04.1809 - Johan Friedrich Greim

09.10.1817 - Carl Wilhelm Hinschman, kaupmees

- 07.05.1818 - Gottlieb Daniel Gahlenbäck, 3. gildi kaupmies
18.04.1830 - Peter Milowanoff, vene kaupmieskonna starosta.
15.06.1865 - Maria Wassill t. Milowanowa, sünd. Perwoi.
21.10.1875 - Johan Friedrich Steinmann
31.10.1878 - Otto Alexander Ernst, plekksepp
12.12.1897 - Emilie Adama t. Ernst
19.12.1897 - Mathilde Otto t. Riesenkauf, sünd. Ernst.

1.09.1391 (Erbebuch III, 258) raeharra (1378-1389)

Albertus van Rode laste võõrmyndrid loovutavad (müüvad) mainitud laste kinnistu Jacobus Gherdesson'ile. Laste kasuka lasub majal 60 riimarka. Hiljem: see kapital kuulub rhr. Johannes Bolemani lastele.

23.07.1395 (Rentenbuch 279) Jacobus Gherdesson'i maja ja naine kuuluvad nüüd Johannes Grolle'le ning majal lasub 60 marka rhr. Johannes Bolemani laste kasuks. Hiljem: Johannes Grolle laenab neilt lisaks veel 40 marka.

30.07.1395 (Erbebuch III, 365) kinnistu, mis varemini kuulus Jacob Gherdessonile ja tema naisele, on loovutatud Johannes Grolle'le, kellele see naine nüüd kuulub.

23.04.1403 (Erbebuch III, 503) Hans Grolle loovutab kinnistu, mis varemini kuulus harra Albrecht van dem Rade'le, nüüd Herman Okershove'le. Hans Boleman tõendab, et Herman on temale tasunud majal lasunud kapitali.

3.06.1403 (Erbebuch III, 520) korvatakse sama, kuid seal sisaldub, et maja on kivist.

1434.a. (Erbeb. III, 1093) mainitakse Okershofi leske.

1472.a. (AHB, 313-b) surnud Hans Okershove tütre Margareta võõrmyndrid loovutavad tema elamu ja kinnistu, mis asub müntla taga oleva väikese tänava nurgal (up deme orde yn der clenen strate achter der munte), otse surnud Wolder kannengoteri maja (nr.) taga, koos kõrvalasuva väikese lihunikule, Arnd Bode'le majaga. Margaretele kuulub majas 300 marka.

1480.a. Diderik Hagen loovutab need 300 mk. Jaani seegile.

1484.a. mainitakse: in der strate achter der munte oder sterne strate.

- XXXX Arnd Bode, knackenhouer, sai kodanikuks 1468. a. 1497. a. (AHR, 313-b) surmud Arend Bode testamendi tültjad loovutavad eelmalinitud maja Thomas Hagebeke'le ja selle naisele. - Viimane sai kodanikuks 1483. aastal.

1511. a. (AHR, 313-a) Thomas Hagebeke laste vöörmündrid loovutavad tema maja, (achten der munthe, up deme orde by der schostraten) Werner Dudingk'ile. Thomas Hagebeke ja tema lapsed omavad selles majas 1000 riimarka.

- Werner Dudingh sai kodanikuks 1506. aastal.

27.11.1528 (Aa 19, nr. 618) mainitakse teda surmuna. Kolm poega loetakse täisealisteks (Hans, Warner ja Tönnis) ning nende öele Gretke'le kuulub Bernt Bußmani kinnistul 1400 mk.

1529. a. (AHR, 313-a) surmud Warner Dudingi kolm poega ja tütre vöörmündrid loovutavad (teise tütre) kaasavarana Bernt Bußman'ile eelmalinitud maja koos kivialda ja väikese elamuga, mis asuvad (in der dunker straten) Berndi nurgamaja (nr. 336) ja Hans Russenbergi maja (nr. 309) vahel. W. Dudingi tütrele kuulub selles majas 1400 mk.

27.10.1534 (AHR, 313-a) Berndt Bußman (kod. 1518. aastast) loovutab oma kinnistu Dunkri tänaval (in der dunker str.), s.o. elamu, väikese elamu ja kivialda, mis asuvad sama Bernt Bußmani nurgamaja (nr. 336) ja kingsepp Marteni (nr. 305) vahel, Warner Dudingk'ile (jun.).

23.04.1616 (AHR, 312-b) Werner Dudingi pärijad jaotavad pärandit ning viimane Jacob Robert (kod. 1609. aastast) saab endale suure maja ja ~~XXXXXX~~ ^{kivialda}, mis asuvad (in der Schugassen) surmud W. Dudingi nurgamaja (nr. 336) ja Suevarava peal asuva vaikemaja (nr. 303) vahel. Viimane loovutati samal päeval kaasparijale, linnakooli rektorile Johannes Schultze'le.

Jacob Roterti teine naine, Margareta zur Hoyer abiellus 1628.a. uuesti Elias Hilner'iga (suri bürgermeistrina 1644. aastal, kuid suri ise 1644. aastal).

10.05.1650 (NHB, 403) surnud Jacob Roterti laste võõrminna ja Jonas Boos oma naise eestkostjana ...

21.10.1651 (NHB, 403) pärijad loovutavad kaaspärijale Jonas Boos'ile eelmainitud kinnistu, kuna Jacob Roterti tütre Agneta ja Gerdruta on surnud.

1695.a. loovutab Jonas Boosi lesk, Margareta Schwartz varemini kiviaidana mainitud maja väimehele Peter Burgeson'ile (ilmselt Birgersson) ja selles tekkis kinnistu nr. 302.

7.05.1709 (NHB, 403-a) kohtufoogt oma ülesandeks loovutab Dunkri tänaval (Dunkelstraße) asuva suure elumaja, mis seni kuulus Suurigildi vanema Jonas Bose pärijatele, nüüd raeharrale (1703-1710) Eberhard Cahl'ile, kes selle ostis oksjonilt 10.12.1708.

- Eberhard Cahl sai kodanikuks 1682 ja suri 1710.a. koos naise ja tütrega katku.

16.05.1712 (NHB, 405-a) vastavalt 28.06.1711 sõlmitud pärandijaotamise lepingule loovutatakse kaupmehe Jürgen Salemani lese, proua Magdalena Wilckeni (+1730) nimel endine raeharras E. Cahli suur elamu Oleviste pastori, mag. Gebhard Salemani lesele, proua Elisabeth Lohman'ile.

21.04.1727 (NHB, 405-a) Heinrich Haecks (Stefiani poeg) oma ämma, eelmainitud Jürg. Salemani lese, Magdalena Wilckeni nimel, loovutab suure elamu, mis asub Daniel Voigti maja (nr. 336) kõrval, kaupmehele Richard Dellingshausen'ile.

- Vilisane sai kodanikuks 1726 ja suri 1729. Tema lesk,

17. 44
Anna Sophia Hinn abiellus 1732.a. uuesti Adam Johan
Hetling'iga, kellele läks üle ka kinnistu.

- Viimane sai kolnikuks 1732 kaupmehena ja oli hiljem
seotud linna kaalukojaga (Wäger, Wageherr), ta suri 1761.a.
Pärast seda, alles

19.04.1782 (NHB, 947) kohtufoogt oma illesandeks laseb
maja, mis asub Georg Wilhelm Donathi (nr. 336) ja Herman
Wilhelm Peterseni (nr. 302) vahel, kanda surand Suurgildi
vanema Adam Johan Hetlingi lese, proua Anna Sophia von Huene
nimele. Viimane suri 1786. aastal.

29.04.1802 (NHB, 947) kantakse see kinnistu, vastavalt

19.03.1787 avatud testamendile, preili Gerdruta Hetling ile.

Kinnistu nr. 300 järgmised omanikud olid:

28.04.1808 - Wassiliy Andrei p. Tschumikow Tschumikow

20.12.1821 - 3. gildi kaupmeh Peter Jegori p. Milowanoffi
naine Anna Wassiljewna, sünd. Tschumikow

04.07.1852 - Georg Wilhelm Siefarth, 3. gildi kaupmeh

16.11.1884 - Friedrich Wilhelm Siefarth

28.03.1908 - leskproua Emilie-Henriette Friedrichi t.
Siefarth, sündinud Wulff.

See eraldati iseseisvaks Jonas Bose suurest kinnistust (nr. 300) kui tema lesk Margareta Schwartz 25.11.1695 selle andis oma väimehele Peter Birgeson'ile (ka Birgeson). Viimane pärines Kristianstadist (Christianopol, aus Blekin, sai Tallinna kodanikuks 1680 kaupmehena ja abiellus Margaritha Booss'iga. Ta suri 1702. aastal.

22.10.1701 (NHB, 405) Peter Birgeson loovutab oma ämmalt 25.11.1695 saadud maja, mis asub äia suure maja (nr. 300) ja Herman Wehli maja (nr. 303) vahel, köösnerile Daniel Liescke'le.

- Daniel Lischke pärines Sileesiast, sai Tallinna kodanikuks 1690 köösnerina ja suri 1710. Ta oli abiellus linna tütarlastekooli õpetaja Johannes Marcuse tütre Barbara Ottilia'ga, kes samuti suri 1710.a. ilmselt katku.

22.10.1717 (NHB, 405) kohtufoogt oma ülesandeis loovutab maja, mis asub Jonas Bose (nr. 300) ja Christian Krey (nr. 303) vahel, Thomas von Wehren'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1695 ja suri juba 1717. aastal. Tema lesk, Helena Blanckenhagen abiellus 1719.a. uuesti kaupmehel Michael Haen'iga, kellele viis kaasa ka kinnistu.

- Michael Haen sai kodanikuks 1689 ja suri 1722. Tema lesk suri 1743. aastal.

16.05.1766 (NHB, 405) sissekandest selgub, et Michael Haeni lesk Helena Blanckenhagen juba 19.01.1725 müüs selle maja plekksepale Hans Jürgen Forsell'ile, kelle surma järel see pärandina läheb nüüd üle pojale, plekksepale Georg Christ Forsell'ile. Maja asub Joh. Heinrich Seeleri (nr. 303) ja Richard Bellingshauseni (nr. 300) vahel.

46.
- Hans Jürgen Forsell sai kodanikuks 1704 ja suri 1750.a.
81-aastasena. Poeg Georg Christian Forsell sai kodanikuks
1750. aastal.

8.05.1780 (NHB, 946) sissekandest selgub, et viimaselt on
kinnistu üle läinud tema õe Gerdruta Elisabethi mehele,
rätsepmeistrile Gottfried Richter'ile (kodanik 1738-1767)
ning nüüd loovutatakse see lese Gerdruta Elisabethi (+1786)
poolt tinavalajale, Herman Wilhelm Petersen'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1767 ja oli ameti-oldermaniks
ning suri 1798; tema lesk, tinavalaja Joh. Georg Stieri
tütar, Dorothea Magdalena suri 1808. aastal.

Kinnistu nr. 302 järgmised omanikud olid:

13.10.1808 - Daniel Reiss, plekksepp

13.05.1855 - Samuel Kirber

24.04.1900 - tema pärijad

05.05.1910 - Kadri Andrei t. Hanson, sünd. Treufeldt

24.09.1921 - Eugen ja Nikolai Harpe

19.02.1927 - Gustav Mäeberg.

See tekkis iseseisva kinnistuna, kui 23.04.1616 jagati surnud Werner Dudingi pärandit ja suurest kinnistust (nr. 300) eraldati ühele pärijale, Tallinna linnakooli rektorile Johannes Schultz'ile suure maja õuevärava peal asuv väikemaja. (AHB, 312-a)

- Linnakooli rektor Johannes Schultze alias Praetorius suri 1627. Tema poeg Jacobus suri pastorina 1657.

23.05.1625 (AHB 312-a; NHB, 402) Thomas Kniper (senior) kui linnakooli rektori Johannis Schultze volinik, loovutab varemini Werner Dudingile kuulunud väikemaja, mis asub surnud Jacob Roterti (nr. 300) õuevärava kõrval (?), Jumalalaeka eestseisjale, kes selle samas loovutavad müügina edasi kiviraidurile Matz Knop'ile (Steinhauer).

6.05.1642 (NHB, 402) Jumalalaeka eestseisjad loovutavad maja, mis asub surnud Jacob Roterti õuevärava kõrval, Antoni Habicht'ile, kes selle samas loovutab edasi Lucas Wendland'ile.

- Antoni Barteli poeg Habicht sai kodanikuks 1642, tema lesk, Anna Wilcken abiellus 1658.a. dr. Albertus Lanting'iga

- Lucas Wendland sai kodanikuks 1637, oli Saurgildi vanemaks ja suri 1656; ta oli abielus Mathias Poorteni tütre Elisabethiga.

20.10.1648 (NHB, 402) Lucas Wendelant loovutab eelmainitud kinnistu Dietrich Hofmayeri lesele, Ursula Hintze'le.

- Selle lesega abiellumise teel said tolle kinnistu omanikeks ka tema järgmised mehed -

Johan Hess, Holsteinist pärinev klaasissepasell, kes sai kodanikuks 1662 ja suri 1666, ning

Gert Thiergart(en), Hildesheimist pärinev klaasissepassell, kes sai Tallinna kodanikuks 1658 ja suri 1696.

25.10.1670 (NHB, 402) Gert Thiergart oma naise, Ursula Hintze eestkostjana loovutab maja, mis asub Jonas Bosse (nr. 300) ja öuevärava ja Berent Kniperi kivialda (nr. 338 osa Dunkri t. ääres) vahel, kingsepale Daniel Lange'le. (Tegelikult oli see vahetus kinnistu nr. 307 vastu.)

13.09.1679 (NHB, 402) Daniel Lange loovutab selle kinnistu vastavalt 13.06.1676 sõlmitud müügilepingule, Herman Wehl'ile. - Herman Wehl alias Wiehl pärines Hamburgist, sai Tallinna kodanikuks 1658 kingsepasellina, oli ameti oldermaniks viimati 1693. Tema lesk, Hedwig Mach suri 1709.a.

10.05.1715 (NHB, 440) kohtufoogt oma ülesandeks loovutab surnud Daniel Lischke (nr. 302) ja surnud Herman Adrian Römeri väikemaja (nr. 338 osa) vahel asuva maja, mis on veel surnud Herman Wehli nimel, kuid viimati kuulus Matthias Cantzler'ile, nüüd Christian Krey'le, kes selle on oksjonil ostnud.

- Matthias Cantzler pärines Holsteinist, sai Tallinna kodanikuks 1673 kingsepana, oli viimati ameti-oldermaniks 1708 ja suri nähtavasti katku.

- Christian Krey sai kodanikuks 1708 kaubaselina ja suri 1733. aastal. Nähtavasti pärandina läks kinnistu üle pastori Joachim Saleman'ile.

4.05.1750 (NHB, 440) ~~KANNIST~~ pastori Joachim Salemani naine loovutab Harald Stein olemasolev maja, mis asub surnud Thomas von Wehreni (nr. 302) ja Johan Christoph von Huseni (nr. 338 osa) vahel, nõõbitreialile (Knopfmacher) Johan Hinrich Seeler'ile.

49
- Viimane pärines Dessau'st, sai Tallinna kodanikuks 1737 ja suri 1759. Tema lesk, kirurg Johan Martin Plätzi tütar Margareta abiellus 1760.a. uuesti nõõbitreialiga Sven Schröder'iga, kellele viis kaasavaraks ka maja.

- Sven Schröder pärines Malmö'st, sai Tallinna kodanikuks 1760 ja suri 1767. Tema lesk suri 1776. aastal.

28.10.1771 (NHB, 440) nõõbitreiali Sven Schröderi lesk, Margareta Plaetz loovutab oma väimehele, parukategijale Johan Andreas Nagel'ile maja, mis asub surnud Thomas von Wehreni (nr. 302) ja Johan Friedrich Eberhardi (nr. 338 osa) vahel. Lesk kasutusse jääb majas üks tuba kuni surmani. Seal elavad ka Seeleri kaks alaealist poega (Johan-Heinrich ja Christ.-Wilhelm).

- Johan Andreas Nagel pärines Königsbergist, sai Tallinna kodanikuks 1771 ja abiellus surnud Joh. Heinrich Seeleri tütre Wilhelmine Elisabethiga.

Kinnistu nr. 303 järgmised omanikud olid:

28.10.1802 - Wilhelm Christian Thomson, Stadt Quartier-Kammer
Wachtmeister

30.12.1821 - Johan Jacob Carl Foch, Stuhlmacher

19.04.1827 - Johan Friedrich Lohman, kingsepp

06.04.1843 - Johan Grünreich, rätsep

17.08.1848 - Jacob Nymann, kingsepp

03.10.1861 - Charlotte Nymann, sünd. Seeger

16.04.1874 - Otto Wentzel, kingsepp

03.09.1874 - Johan Eduard Brandt

23.06.1878 - Adolph Deelmann, sadulsepp

08.05.1879 - Oscar von Riesemann, konsulent

15.12.1881 - Jacob Müller

09.10.1910 - Wilhelm Jacobi p. Müller

See oli kinnistu nr. 338 (Kullassepa 6) osa, mis ulatus välja Dunkri tänavale ja nimetati öuevärava peal asuvaks väikemajaks. 19.04.1776 (NHB, 410-a) läksid need veel koos üle kaupmehel Johan Heinrich Püschel'ile.

12.05.1777 (NHB, 454) kaupmehes Johan Heinrich Püschel loovutab oma öuevärava peal Dunkri tänaval (Dunkel Straße), parukategija Johan Andreas Nagell, (nr. 303) ja rätsepa Jonas Herman Striederi maja (nr. 305) vahel asuva väikemaja mööbeisepale (Stuhlmacher) Johan George Hansen'ile.

- See pärines Hamburgist, sai Tallinna kodanikuks 1770 ja suri siin 1779.a. Pärast tema surma jäi kinnistu valdaja tema lesk, ktingseppade oldermani Cord Heinrich Strausi tütar Dorothea Elisabeth Straus.

24.05.1804 (NHB, 454) loovutatakse see kinnistu Herman Heinrich Püschel'ile, kuid n.n. Nummerbuchi järgi on vahepeal selle omanikeks olnud veel paar isikut. Toome seetõttu ära Nummerbuchi andmed:

- Otto Wilhelm Franckenstein, kullassepp 1788-9

20.05.1791 - Andreas Spanger (kodanikepaamatus Andreas Daniel Spranger, Nadelmacher, kodanik 1785-18

24.05.1804 - Herman Heinrich Püschel

27.09.1818 - proua Agneta Catharina Püschel, sünd. Hetling (omandas 1819.a. ka kinnistu nr. 338, millest peale need kaulusid taas kokku)

17.09.1857 - Alexander Wilhelm Ditzel, köösnar

05.04.1866 - Wilhelm Wieckmann, pagar

13.12.1888 - Johan Alexander Rangstein

30.05.1894 - Jacob Iwani p. Kurberg, proviisor

17.01.1897 - Constantin Martini p. Lindeberg

Nr. 304 suleti ja viidi nr. 338 alla.

Dunkri 11

Kinnistu nr. 305

Ajutiselt oli see eraldatud nr. 307-st mõnegi korra, kuni tuli lõplik lahutamine 17. sajandi teisel poolel -

7.05.1669 (NHB, 401-a) Jürgen Herman loovutab oma kassu- poja (Pflegesohn) Daniel Lange nimel ja vastavalt 15.04. 1662 sõlmitud müügilepingule väikese maja ja kinnistu, mis asub Dunkri tänaval, surnud kingseppade oldermani Daniel Lange suure maja (nr. 307) ja Berent Kniperi kivi- aida (nr. 338) vahel, Hinrich Tede'le, vastavalt viimase naise, Dorothea Lange soovile.

Selle kinnistu ostis vanemalt Daniel Langelt kui ühendatud kinnistute nr. 307 ja 305 omanikult Hinrich Wiltfang.

See pärines Holsteinist (Fehmarnist), sai Tallinna koda- nikuks 1646 kingsepasellina ja abiellus Dorothea Lange'ga (kas Daniel Lange öde?), kes ~~MIAK~~ hiljem oli "Bademutter". Pärast selle mehe surma abiellus lesk uuesti 1668.a. Wis- marist pärineva kingseppaga, Hinrich Tede'ga (ka Dede), kes sai kodanikuks 1668. aastal.

6.05.1702. (NHB, 434-IIb) vastavalt 9.04.1700 sõlmitud pärandi- ja müügilepingule loovutab meister Herman Rahr oma maja, mis asub Dunkri tänaval (Dunkel-Str.), Daniel Lange maja (nr. 307) ja surnud Berend Kniperi väikemaja (nr. 338) vahel, Berend Helmers'ile.

- Herman Rahr puudub kodanikeraamatus.

- Berend Helmers sai kodanikuks 1699 nõõbitreialiba.

Tema esimene naine, Elisabeth Maria Helms suri 1704.a.

Seejärel abiellus ta lukussepa Jochim Geselli tütre Agneta'ga.

22.04.1735 (NHB, 434-IIc) rätsepmeister Nicolaus Walcker loovutab

loovutab korneti Jobst Heinrich Helms'i eest selle vennale, rätsepmeistrile Herman Helms'ile kinnistu, mis asub leitnant Jürgen Frieseli maja (nr. 307) ja Heinrich Johan Werhecke õuevärava (nr. 338) pealse väikemaja vahel ning on veel surnud Berend Helmersi nimel.

- Herman Helms sai kodanikuks 1717 rätsepana, 6.05.1748 (NHB, 436-a) Herman Helms loovutab oma maja, mis asub (Dunkel-Str.) Joh.Chr.v.Huseni õueväraval(nr.338) asuva väikemaja ja leitnant Jürgen Frieseli maja (nr. 307) vahel, rätsepmeistrile, Christian Hoffman'ile.

- Viimane pärines Insterburgist (Preisimaal), sai Tallinna kodanikuks 1729 ja suri 1767. Tema lesk, rätsepmeistri Andreas Forsmani tütar Eva Christina suri 1778.a.

26.04.1773 (NHB, 436-a) Christian Hoffmani lesk, Eva Christina Forsman loovutab oma elamu, mis asub Johan Christoph Seegneri maja (nr. 307) ja Johan Friedrich Eberhardi õuevärava (nr. 338) peal asuva väikemaja vahel, rätsepmeistrile Jonas Herman Strieder'ile.

See pärines Ystadist (Skoonas), sai Tallinna kodanikuks 1771, oli rätsepa-ameti oldermaniks ja suri 1798.a.

Tema lesk, rätsepmeistri Johan Joachim Peterseni tütar Helena Dorothea suri 1829. aastal.

Kinnistu nr. 305 järgmised omanikud olid:

- 23.02.1817 - Johan Christian Conrad Trompeter, kingsepa-ameti olderman
- 11.12.1862 - preili Emilie Leontine Trompeter
- 24.09.1865 - Jakow Fedori p. Martinson, kaupmees
- 22.03.1874 - Wilhelm Carl Wieckmann, pagarimeister
- 06.02.1881 - Carl Kreuzmann

57

07.09.1882 - Wilhelm Carl Wieckmann, pagarimeister

19.08.1893 - Georg-Gottlieb Karli p. Johanson

17.06.1935 - Theodor Balbat.

Dunkri 13

Kinnistu nr. 307.

8.03.1479 (AHB, 317-a) Jaani seegi vööründrid (bürgermeister Johan Zuper ja rhr. Marquard Bretholt) loovutavad Oleff Droste'le elamu ja kinnistu, mis asub müntla taga, surnud Rotgerb Potharsti värava (nr. 563) kõrval. Völgu jääb 300 mk. 6 4-ga. Sellest maksis ta veel 1479.a. 100 mk. ja 1480.a. veel 100 mk.

Oleff Droste sai kodanikuks 1478, oli 1488-90 kingseppade ameti oldermaniks.

1490.a. (AHB, 317-a) Oleff Droste laseb oma elamule kirjutada Jaani saagi kassuks 100 riimarka. Seegi vööründrid loovutavad temale väikese maja, mis asub tema elamu õuevärava peal (seega hilisem kinnistu nr. 305).

18.04.1505 (AHB, 317-a) surnud Oleff Droste tütre Katherine vööründrid loovutavad tema elamu koos kõrvalasuva väikemajaga, seega isale kuulunud kinnistu, kaasavarana Hans Ritzenberg'ile.

- See Hans Russenberch (junior) sai kullassepa meistriks 1492 ja Catharina Droste oli tema teiseks naiseks 1504-24.

24.09.1534 (AHB, 317-a) vennaksete Simon ja Hans Russenberg'ide volinikud loovutavad nende vennatüttele Martah'le nende isale (Hans Ruseenbergile) kuulunud maja koos kiviaidaga selle kõrval, mis asuvad Dunkri tänaval (yn der dunkerstraten), Meinhart Drewesi (nr. 563) ja Kyndervaderi lese (nr. 358) õueväravate vahel. Samas loovutavad Marthe Russenbergi vööründrid selmainitud elamu, mis asub Meinhart Drewesi õuevärava (nr. 563) ja surnud Hans Russenbergi selmainitud kiviaida (nr. 305) vahel, kingsepa Martin Giselmani pojale, Jacob Giselman'ile.

- Marten Giselman sai kodanikuks 21.11.1522.a.

- Jacob Giselman on üldistel vannutamistel 1558 ja 1561.a. 31.10.1537 (AHB, 317-b) Martha võõrmündrid loovutavad Marten Giselmani poegadele (Jacob ja Marten) eespool eraldatud väikemaja, mis asub vendade elumaja (nr. 307) ja Kindervaderi lese (nr. 338) õuevärava vahel, seega nr. 305 liideti uuesti nr. 307 ~~juurde~~ juurde.

25.06.1568 (AHB, 317) ühe aktiga loovutavad surnud Jacob Giselmani lese võõrmündrid Marcus Henrichsen'ile surnud Jacob Giselmani maja ja kinnistu, mis asub müntla taga, surnud Hans Drewesi maja (nr. 563) kõrval.

Teise aktiga loovutavad surnud Marten Giselmani Rootsis asuva tütre Margareta volinikud tema isale kuulunud väikemaja, mis lepinguga oli määratud tema surnud tütrele ning asub eespool loovutatud elamu (nr. 307) ja Hans lese õuevärava (nr. 338) vahel, samale Marcus Henrichsen'ile.

21.04.1648 (NHB, 401) surnud Claus Martensi lese volitusel loovutab foogt Ziriacus Martens Dunkri tänaval, Johan Aurathi kiviaida (nr. 338) kõrval asuva kinnistu, s.o. elamu koos kiviaidaga Daniel Lange'le.

- See Daniel Lange puudub kodanikeregistrist, kuid oli aastail 1648-1652 kingseppade oldermaniks. Nähtavasti on tema lesk abiellunud Jürgen Herman'iga, sest -

7.05.1669 (NHB, 401-a) Jürgen Herman oma kasupoja (Pflege-sonn) Daniel Lange nimel loovutab vastavalt 15.04.1662 sõlmitud müügilepingule väikese elamu, mis asub Dunkri tänaval, surnud Daniel Lange suure maja (nr. 307) ja Berent Kniperi kiviaida (nr. 338) vahel, Hinrich Tede'le. Sellega eraldati nr. 305 jällegi iseseisvaks.

25.10.1670 (NIB, 401) kingssepp Daniel Lange (junior) loovutab oma eestkostja Jürgen Hermani nõusolekul oma isale kuulunud elamu Dunkri tänaval, Hincloh Tede maja (nr. 305) ja Berent K . . . (nr.) vahel, klaasissepaale Gert Thiergarten'ile (vahetusena nr. 303) vastu.

- Daniel Lange (jun.) puudab kodanikeraamatus samuti kui tema isaagi. Tema lesk, Marie Israelis abiellus 1688.a. uuesti kingssepa Christoph Weikneriga

- Gert Thiergarten pärines Hildesheimist, sai Tallinna kodanikuks 1668 ja suri 1696.a. Tema lesk, Ursula Hintz suri 1703. aastal.

13.05.1704 (NIB, 434-I) Gert Thiergarteni ja tema naise pärijad loovutavad kingssepaade-ameti ohtsammile Andreas Andresson'ile Dunkri tänaval (sonst genannt achter die Münte), surnud Christian Flügge väikemaja (nr. 563) ja Berend Helmersi maja (nr. 305) vahel asuva elumaja.

- Andreas Andresson pärines Haapsalust, sai Tallinna kodanikuks 1675 kingssepana ja suri 1708. aastal lesena.

24.04.1719 (NIB, 434-IIb) kohtufoogt oma ülesandeks loovutab härra leitnant Jürgen Friesel'ile eelmaintud elamu, mille on omale oksjonilt ostnud.

- See Jürgen Friesel sai kodanikuks 1690.a. seemiseparkalid oli ametioldermaniks ja linna suurtükiväe leitnandiks ning suri 1747. aastal, tema naine, David Hübneri tütar Anna Maria suri 1742.aastal.

Sellilt läks kinnistu edasi pojale, kubermanguvalitsuse kammeriirile, David Friesel'ile (sünd. 1691, surnud enne 1758. aastat). Siis sai selle omanikuks A ... O ... LANGER kellelt läks edasi Joh.Chr. Seeger'ile.

22.10.1759 (NH3, 943) kapten Heinrich Lantingi nimel loovutatakse elamu, mis asub Chr. Hoffmani (nr. 305) ja surnud Jürgen Mansfeldti (nr. 563) vahel, kapten Johan Chr. Seegner'ile.

Kinnistu nr. 307 järgmised omanikud olid:

- 17.04.1806 - Johan Abraham Goltz, rüütel 1768-1820
- 03.03.1836 - majoriproua Marie Burzow, sünd. Goltz
- 11.11.1841 - Johan Reinhold Graupner, maalermeister
- 17.02.1853 - Stepan Osetrow, Toompea kodanik
- 11.02.1855 - Adolph Christianscha, Stuhlmacher
- 01.12.1900 - Friedrich-Carl-Adolph Adolphi p. Cristianson
- 18.07.1909 - Jaan Mihkli p. Tennow, talupoeg.

Ei ole selge, kudas see langes kinnistu nr. 563 (Niguliste tänav 12) päraldiseks, kuid -

1544.a. (AHB, 4-b) Meinert Drewes (nr. 563 omanik) loovutab oma pojale Hans Drewes'ile maja ja õue, mis asub (Dankri tänaval) müntla õue (nr. 566) ja Marten Giselmani maja (nr. 307) vahel. See ulatub kuni (nr. 563) kambri trapini ja õues kuni poole kaevuni (bette ahn den haluen soth). Päraldiseks on kaevu kasutamissoigus, kuid ka selle korrashoju kohustus. Ka peab ta aitama välisväravat ehitada ning parandada ja saab selle värava ühe võtme. Kinnistu nr. 563 valdajale jääb üks selle värava võti ja täielikult kuulub suurele majale sisevärav.

- Siin on ilmselt tegemist kahe varemini iseseisva kinnistuga, mida eraldas vana piire sisemise väravaga.

- Meinert Drewes sai kodanikuks 1513, oli ametilt kullassepp, Kanuti gildi olderman. Ta oli abielus kullassepa Bertold Ravensdorpi tütreaga.

- Hans Drewes sai kullassepa-meistriks 1545, oli aastail 1549-1562 Kanuti gildi oldermaniks ja suri 1562. aastal. 27.11.1576 (AHB, 266-a; NHB, 400) vastavalt lepingule 18. novembrist 1572 loovutab raad Lambert Alerß'ile nii Meynart Drewesi suure maja (nr. 563) kui ka väikemaja (nr. 309) mis asub Merten Giselmani (nr. 307) ja "munte houe" (nr. 566) vahel (Dankri tänaval).

15.05.1663 (NHB, 341) nimetatakse käesolevat kinnistut (nr. 309) veel surnud Lambert Alerßi järgi ja rõhutatakse, et suure maja (nr. 563) valdajalle kuulub, vastavalt 1576. aasta klauslile, läbisõidu õigus (Dankri tänavale) ning

kaevu kasutamise õigus.

21.04.1698 (NHB, 401) viidatakse kinnistu nr. 307 aktidega
 siia kui Bernhard K ... majale ning samuti veel 1670.a.

13.05.1704 (NHB, 434-I) nimetatakse seda aga juba Christian
 Flügge vaikemajaks, seega nr. 563 päraldiseks.

28.04.1724 (NHB, 434-IIb) lipnik Christian Witte loovutab
 nõnda nimetatud Flüggesche (Flügge lese) vaikemaja, mis
 asub (in der Dunkel-Str.) leitnant Jürgen Frieseli maja
 (nr. 307) ja Henrich Haeckel öuevärava (nr. 566, endine
 müntla) vahel, kaupmehele Jürgen Mansfeld'ile.

- Viimane sai kinnistu nr. 563 omanikuks juba 1717. aastal
 (vt. NHB, 342-I).

Seegiirele kuuluvad mõlemad kinnistud kokku ja läksid
 parandina üle Adairaliteedi hospitali peaarstile dr. med.
Michael Ludwig Knobloch'ile, kes suri 1768. aastal.

Külalle tatar Johanna Augusta 1770.a. abiellus kaupmehe
Christian Hoppner'iga (kod. 1770-1789), läksid
 mõlemad kinnistud kaasavarana üle viimasele. See suri aga
 1789.a. koos naisega tolleaegsesse epidemiaisse ja need
 kinnistud läksid üle dr. med. Georg Ludwig Knobloch'ile
 (Hofrat und Land-Physicus).

Senit edasi kuulused kinnistud nr. 309 ja nr. 563 ühistele
 omanikkudele:

16.10.1806 - Tartu keiserlik õlikool

13.05.1836 - Heinrich Lehmkuhl, tiiler ja 3. gildi kaupmees

12.02.1843 - Hans Heinrich Falck, "Instrumentenmacher"

24.03.1861 - Robert von Husen

05.02.1865 - August Johan von Husen, raharra

13.01.1905 - selle pärijad

16.03.1924 - Eesti Luuane Rist

Dunkri 15

Kinnistu nr. 311

Selles ulatuses, kuivõrd materjalid lubavad jälgida, on see kuulunud linna müntla (nr. 566) külge ja jaganud selle saatust, kuni 1843. aastal "Instrumentenmacher" Hans Heinrich Falck koondas siin oma kätte nr. 566 ja nr. 311 lisaks ka nr-id 563 ja 309.

1924.a. omandas need kõik Eesti Luuane Rist.